

3.02.11
4149

CAROLI MAGNI AGRELLII

APPENDICULA

A D

**SUPPLEMENTA SUA SYNTAXEOS
SYRIACAE.**

GRYPHISVALDIAE

SUMTU ERNESTI MAURITII

MDCCCXXXVI.

CAROLI MAGNI AGENTII

APPENDICULUM

VD

SUPPLEMENTA ET SYNTAXIS
SYNTAGMA.

GRATUITA

ETIQUETTA ETIQUETTA

EDITIONES.

Praefatio.

Olim mihi, differentiam statuum absoluti et emphatici in *Adjectivis Syriacis* diu multumque frustra pensitanti scrutantique, tandem aliquando quasi radius quidam, veram rei rationem aliquatenus illistrans, insperatus emicuit, qui tamen, utpote recens exortus, cum *Supplementa mea Syntaxeos Syriacae*, quae Gryphisvaldiae anno 1834 prodierunt, conscriberem, nondum poterat satis luminis obscurae materiei affundere. Continuata vero postmodum lectione ac meditatione, nebula sensim discussa est clariorque menti lux affulxit.

Statuum igitur, quos dixi, differentiam, quam *Supplementorum* §. 47 continet, distinctius explicatusque pro modulo virium retractavi: quumque recta hujus discriminis notio haud minimi sit momenti ac ponderis, animum induxi meam de hac relucubratiunculam, luce, ut spero, non prorsus indignam, ne mecum tota occideret, in publicum emittere, aliis nonnullis observationibus *Syntacticis adjectis*, haud paucis tamen, ne opusculum plus justo grandesceret, de industria omissis.

Libri, in hac Appendicula citati, iidem sunt,
quorum in Praefatione ad *Supplementa* mentio fa-
cta est. *)

Mihi vero, in umbra ac recessu procul a Bi-
bliotheccis publicis viventi, Ephraemi Syri Operibus
et Actis Martyrum Orientalium (quibus curatius
pervolutandis, aetate jam prope exacta, vires
posthac haud suppetunt) utendi quidem copia pro
dolor! defuit; verumtamen penuriam multorum vo-
luminum, quae properanter et perfunctorie percur-
rere multi solent, attenta saepiusque repetita lib-
rorum, quos habui, lectione compensare conatus
sum. Scripsi in Skatelöf prope Wexioniam Sueciae
oppidum, d. 1 Martii 1836.

Carolus Magnus Agrell.

*) Editione Novi Test. Syriaci *Schaafiana*, quae Lugd. Bat, anno 1709
exit, usus sum.

Appendicula

ad Supplementa Syntaxeos Syriacae.

Suppl. p. 5. §. 5. n. III.

Post verba: *Si voci Δι adjicitur ḥοτι, exprimitur imperfectum, subde hanc Notum: Rarissime, ex seniori forte Syriasko, voci Δι additur futurum verbi ḥοτι, e. g. ḥօσπι ḥօτιΔι ἔσονται Apoc. 20: 6.*

Suppl. p. 10. n. III.

Adde novam litteram C) στόχι Δι (est vel fuit cum eo) notat etiam esse ab aliquo, facere cum aliquo, partium aliquujus esse (hålla med^a) Barh. p. 603 lin. 2. Ass. T. II. p. 187 col. 1 lin. 11, 12.

Suppl. p. 10. n. IV. litt. A. not. 1.

Fini hujus notae adde: Praecipua vis sita est in praepositione , quae *debitum* vel *officium* indicat, Barh. p. 490 lin. 10 11. Ass. T. I. p. 51. col. 1 lin. 16. ut Hebr. נ 2 Sam. 18:

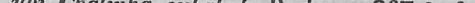
a) Saepius dicitur στόχι ḥοτι Barh. p. 90 lin. 2, 3. p. 115 lin. 4. p. 168, 203, 309, 381.

11. Esr. 10: 4, 12. Ps. 56: 13. et Arab. على Cor. Sur. 3:
90. Sur. 16: 37, 84. ed. Hinck. Cfr. Schultens Animadv. Philol.
ad Cant. 7: 10.

Suppl. p. 18. §. 11. n. VIII.

Adde ex N. T. Syr. Luc. 24: 14. Joh. 4: 35. Apoc. 2: 13.

Suppl. p. 23. §. 15. n. III. litt. B.

Exemplis adde: ubi Chalipha cubabat, Barh. p. 367 l. 4.

Suppl. p. 24. §. 16.

Adde ex N. T. Syr. οοσ ἡ βοῶντες Act. 17:
6. ἐπιστηρίζων c. 18: 23. ἐπιδεικνὺς vs. 28. διαμαρτυρό-
μενος c. 20: 21.

Suppl. p. 26. n. I. litt. B.

Suppl. p. 28. §. 19.

Fini sectionis prioris adde: *Venit Johannes* *non comedens*^{b)} *Luc. 7: 33.* Add. *ib. vs. 34.* *Matth. 11: 19.*

Suppl. p. 34. §. 22.

Adde novum num. V. Infinitivus exprimitur per futurum

b) Rectius cum praef. Dolath: *Venit Johannes* *qui non comedens* Matth. 11: 18.

praecedente ? , e. g. desierunt Syri ?
 committere proelia cum Turcis, Pauli Neues Repert. P.
I. p. 85 lin. 1. Plenius dicitur, ? neque cessaret ^{c)} incitare Zangium Barh. p. 464 lin. 4 a fine.

Suppl. p. 39 not. q.

Fini hujus notae adde: Etiam infinitivus, cui praefixum est Lomad, exprimere potest gerundinum in do terminatum, e. g. Factum est ad me verbum Domini dicendo, Tychs. Elem. Syr. p. 42 lin. 6.

Suppl. p. 59. n. II.

Adde: cum saturavissent eum contumeliam (-lia)^{d)} Barh. p. 284 lin. 14. Sic Pabel hujus verbi construitur cum gemino accus. Marc. 8: 4. Luc. 1: 53.

Suppl. p. 64. §. 39.

Adde: supervenit ^{e)} mihi negotium Ass. T. II.

c) cessavit construitur cum infinitivo. Act. 6: 13. c. 13: 10.

d) Verbo neutri saturatus est jungitur accusativus (cfr. Suppl.

f. 2) Act. 27: 38. plane ut Hebraico שָׁבֵן Ex. 16: 12. Job. 27: 14. Eccl. 4: 8. cuius Piel Ps. 90: 14. et Hiph. Ps. 132: 15 cum gemino accus. construantur.

e) significat venit, advenit, pecul. inopinato seu ex improviso, supervenit, Barh. p. 503 lin. 15. Ass. T. II. p. 264 col. 2 lin. 18 a fine, et vulgo construitur cum Barh. p. 335 lin. 4, 5. p. 352 lin. antep. Luc. 21: 35.

p. 220 col. 2 l. 21. *De morbo, σύργος, qui supervenit ei,* ib.
T. III. P. I. p. 485 col. 2 lin. 6.

Suppl. p. 71. §. 44 litt. D.

Initium hujus momenti tale erit:

D) ~~σύργος~~ *pepercit* h. e. parcat scil. Deus, praeterito optative posito (Suppl. p. 32 not. f.), ut Sueci dicunt *beware Gud!* *beware mig Gud!* et LXX. Intt. 1 Chron. II: 19 θεως μοι δ Θεος (scil. εἰη vel εστω)¹⁾.

Suppl. p. 71. §. 45 not. u.

Adde: Repetita perspicuitatis causa videntur etiam haec esse: *De peste, quae contigit*, Barh. p. 84 l. 10, 11. ~~ἵλλας~~
magis ib. 286 lin. 4, 5. ~~ἵλλας~~ *percusserunt* ib. p. 478 lin.
10. ~~ἵλλας~~ *parabolae* Marc. 4: 33.

Suppl. 74. §. 47. n. I.

Finis hujus momenti seu numeri I. adde:

Quum ergo (ut ex supra dictis patet) status *substantivorum emphaticus* frequenti usu adeo invaluerit, ut *absoluto* statu quasi submoto, *indefinitam* hujus vim saepissime sibi arroget^{e)}, fit

f) Sic θεως ον vertitur ~~ἵλλας~~ Matth. 16: 22.

g) E. g. ~~ἵλλας~~ *post tempus aliquod* (after en tid) Joh. 5: 14.

dicitur etiam ~~ἵλλας~~ Barh. p. 399 lin. 1. p. 465 lin. 2.

~~ἵλλας~~ *in loco aliquo*, alicubi, Ass. T. II, p. 59 col. 1 lin. 6 a fine.

T. III P. II p. 275 lin. 11. dicitur etiam ~~ἵλλας~~ ib. T. II p.

273 col. 2, 1, 8 a fine. ~~ἵλλας~~ *in locis quibusdam*, Barh. p.

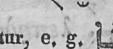
aliquando, ut, evidentiae causa seu ad ambiguitatem sermonis tollendam, statui substantivi emphatico, *emphatice* seu *definite* intelligendo, non modo pronomen sing. masc. ον (ille) Graeco articulo δι responsurum^{b)} addatur (Mich. Gr. §. 136. Hoffm. Gr. p. 290 n. 2. Uhlemann Elementarlehre der Syr. Spr. p. 200 n. 2), sed eodem etiam consilio femininum sing. οη (η) ⁱ⁾ et pluralia, masc. οις (οι) ^{k)}, fem. οισ (αι) ^{l)}, atque com-

493 lin. 4, dicitur etiam Pauli Neues Repert. P. I. p. 67 lin. 9.

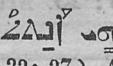
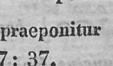
b) Praeponitur ον e. g. ον δι ωλος Joh. 6: 24. Add. c.

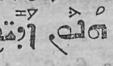
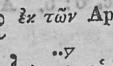
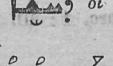
11: 44, c. 20: 3. In primis talis articulus occurrit in Apocalypsi Syr. e. g. c. 1: 5, 17. c. 2: 8, etc. οη του Luc. 16: 21, Joh.

11: 37, 39. οη τω Matth. 12: 13. οη εκ του Joh.

20: 2. οη προπτερη προπτερη των ibid. Postponitur, e. g.

οη δι ενρουγος Act. 8: 36, 39. (praeponitur vs. 34.) Add. Joh. 19: 27. Act. 2: 6.

i) Praeponitur, e. g. οη η γυνη Marc. 12, 22. (sine οη in loco parall. Matth. 22: 27.) Add. Marc. 5: 33. Apoc. 21: 18, 19, 20, 23. οη της Apoc. 17: 1. οη προπτερη et οη προπτερη την Luc. 7: 44, 50. Postponitur e. g. οη η γυνη Joh. 4: 11, 15, 25, 42. (praeponitur vs. 9, 19, omittitur vs. 28.) Add. Matth. 9: 22. Luc. 7: 37.

k) Praeponitur, e. g. οη οι δικαιοι Matth. 25: 37. Adde Apoc. 16: 21. εκ των Apoc. 5: 5. των Joh. 13: 28. Postponitur, e. g. οη διηγεται Joh. 7: 45. Adde Joh. 20, 10. Act. 10: 21.

l) Praeponitur, e. g. αι φρονιμοι Matth. 25: 4, 8, 9, 11. Add. Apoc. 9: 19. οη Apoc. 19: 12, c. 21: 19. τα c. 19: 4.

mune **Ἄλλοι** (*oi, ai*^m): id quod neque aliis scriptoribus Sy-
ris inusitatum fuisse videtur, e. g. *Ingressus est ἡγεμόνας στόⁿ οἰς sanctus Mar Ephraemusⁿ*), Ass. T. I. p. 30 col. 1 lin. 3.
Respondit Ἰωάννης mulier et dixit ib. p. 32 col. 1 lin.
15. *Cum viderent eum ἡγεμόνας τοῦ οἴς missi* (legati) ib. p.
50 col. 1 lin. 9. p. 362 col. 1 lin. 21. *Etiam ἡγεμόνας τοῦ οἴς*
oi magnates elegerunt ex filiabus suis 40 virgines. Barh. p. 487
lin. 8. — Similiter, quo *indefinita* status absoluti vis, quam
status substantivi emphaticus sibi vindicavit, clarius eluceat, ac-
cidit aliquando, ut **ἄνης** (unus), articulo Suecorum indefinito *en-*,
ett respondens, statui substantivi emphatico, *indefinite* intelli-
gendo, apponatur, e. g. **ἐν** **ἄνῃ** (en man) *ἄνθρωπος* (sine
articulo) Mare. 3: 1.º). Add. Matth. 12: 10. c. 21: 28.
ἄνης **λεπρὸς** Matth. 8: 2.^p **δαιμονιζόμενος** Matth. 12:
22. *νεκρίου* Act. 7: 58. **ἄνης** **Ἰωάννης γυνὴ** (sine articulo)
Luc. 8: 43.^q) Add. Marc. 7: 25. Act. 17: 34. **ἄνης** **Ἄλλοι**

m) Praeponitur, e. g. of πρεσβύτεροι Apoc. 19: 4. at c. 18: 8, τὰ c. 19: 14.

n) Sine ~~oī~~ e. g. *Discessit* *beatus Mar Ephraemus Ass.*
T. I. p. 42 col. 1 lin. 5. *Sanctius Ephraemus* ib. p. 50 col. 1 lin.
12 a fine.

o) Sine $\frac{7}{12}$ in loco parall. Luc. 6: 6. Add. Matth. 17: 14. Marc. 1: 23.

p) Sine ~~qua~~^s in loco parall. Marc. 1: 40.

q) Sine $\frac{\pi}{6}$ in loco parall. Math. 9: 20. Add. Marc. 14: 3.
Luc. 13: 11.

ἀνώγεον Lue. 22: 12.^r). Idem quoque in aliis Syrorum scriptoribus haud infrequenti usu venit. Cfr. Suppl. p. 238 litt. B.

Suppl. p. 74. §. 47. n. II.

Haec sectio, longe accuratius elaborata, sic habebit:

II° Status autem *adjectivorum* et *participiorum* absolutus et emphaticus minime solent promiscue usurpari. Horum veram differentiam post longam sedulamque lectionem recte demum (nisi omnia me fallunt) perspexi. Potest vero usus utriusque hujus status sequentibus comprehendendi regulis.

- r) Sine ي in loco parall. Marc. 14: 15. — Loca probantia, quae attulerunt Hoffm. in Gr. p. 290 n. 4. et Uhlemann in Elementarlehre p. 200, minus idonea sunt, quia in his locis substantivo Graeco additur $\tau\varsigma$ Luc. 19: 12. $\varepsilon\varsigma$ $\tau\varsigma$ Marc. 14: 51. $\mu\alpha$ Matth. 21: 19, quarum vocularum interpretatio ي est. — De cetero etiam ي , articulo Suecorum indefinito *en*, *ett*, haud raro respondens (Suppl. p. 239 not. f.), substantivo *rei* (non personae), in statu emphatico collocato atque *indefinite* intelligendo, adjungitur, e. g. *Quum ibi ي tempus aliquod* (*aliquamdiu*, *en tid*) *mansisset* Ass. T. III. P. I. p. 454 col. 2 lin. 17 a fine. p. 214 Not. col. 1 lin. 15, 16. Barh. p. 512 lin. 6. (Sine ي simplex ي idem nota Barh. 449 lin. 10. Act. 15: 33.) Adde, *Mons quidam* (*ett berg*) Barh. p. 295 lin. 14. *Arx quaedam* ib. p. 446 lin. 11. *pons quidam* ib. p. 586 lin. 7. *vallis quaedam* ib. p. 437 lin. 5. *ad locum quemdam* ib. p. 508 lin. 2. *in stagno quodam* ib. p. 376 lin. 7. Similiter ي adjungitur statui substantivorum pluralium emphatico, indefinite intelligendo, e. g. $\text{ي} \text{ ي} \text{ arces aliquot}$ Barh. p. 294 lin. 6. (Simpliciter ي idem, Barh. p. 309 lin. 3.) Cfr. Suppl. p. 245, litt. M.

Regula I.

Adjectivum vel participium passivum^{s)}, quando ut *praedicatum* usurpatur, in *statu absoluto* ponitur^{t)}, verbo substantivo, aut loco ejus pronomine, expresso vel subintellecto, e. g. **יְאֵן**
וְעַזְבָּן מִן־לְפָנֶיךָ foetidus (est) odor tuus et putidus
nec suavis, Ass. T. I. p. 378 col. 1 lin. 12, 13. **וְעַדְתָּה**
וְעַדְתָּה לֹא־כִּי־לֹא־כִּי de quantitate tributi, sive magna (fuerit) sive parva, non litigo. Barh. p. 152
lin. 2. — Ejusmodi vero praedicatum

A) Vulgo solet substantivo praemitti (Hoffm. Gr. p. 307)
e. g. **וְעַדְתָּה** **וְעַדְתָּה** formidabilis erat visio Hebr. 12: 21.

וְעַדְתָּה **וְעַדְתָּה** fidelis est sermo Tit. 3: 8. **וְעַדְתָּה**
וְעַדְתָּה multae sunt mansiones Joh. 14: 2. Add. Act. 15:
18. **וְעַדְתָּה** **וְעַדְתָּה** multa (est) familia mea Ass. T. I. p. 374

col. 1 lin. 21. **וְעַדְתָּה** **וְעַדְתָּה** simplex (est) Maria h. e.
tal, quales ceterae feminae, ib. p. 347 col. 1 lin. 24.

B) Rarius substantivo postponitur (Hoffm. Gr. p. 308 an-
not. 1.) e. g. **וְעַדְתָּה** **וְעַדְתָּה** testimonium meum
non esset verum Job. 5: 31. c. §: 13, 17. Dominus noster
וְעַדְתָּה propinquus est Phil. 4: 5. **וְעַדְתָּה** **וְעַדְתָּה**
aerarium (erat) vacuum Barh. p. 599 lin. 15. Mессis (est)
multa et operarii (sunt) pauci Matth. 9: 37. Convivium (est)
paratum, c. 22: 8. Add. 2 Cor. 10: 10.

s) Per participium passivum intelligo non modo participium conjugatio-
nis cuiusdam passivae, sed etiam particip. *Pehil* in *Pehal*, ceteraque
participia praeterit.

t) Atque haec est causa, cur participium activum, vicem *verbi finiti* (quod
est praedicatum) gerens, in statu *absoluto* semper sit collocatum. Cfr.
Suppl. p. 28 not. u.

Regula 2.

Adjectivum vel participium quando ut *epitheton* usurpatur, ponitur

I^o In statu *emphatico*, si substantivum, cui additur, in *eodem statu* (ut plerumque sit, supra p. 6.) collocatum est ^{u)}, et quidem

A) Vulgo postponitur substantivo, e. g. **بَنَادِيجُون** πολὺς ὄχλος Joh. 6: 5. **بَنَادِيجُون** σώματα Matth. 27, 52. **بَنَادِيجُون** ἀλλας ἐκκλησίας 2 Cor. 11: 8. *Patres sancti Ass. T. I. p. 350 col. 1 lin. 5.* **بَنَادِيجُون**, **بَنَادِيجُون** *Leo magnus Barh. p. 78 lin. 3. Valentianus magnus Ass. T. I. p. 392 col. 1 lin. 5, 6. Theodosius magnus ib. p. 399 col. 1 lin. 2, 6. Constantinus magnus Barh. 64 lin. 9, 12, 15. ^{w)}.*

B) Interdum proponitur substantivo (Hoffm. Gr. p. 306 annot. 1.), e. g. **بَنَادِيجُون** *multi prophetae ^{x)}* Matth. 13: 17. *Multi seductores 2 Joh. vs. 7. Multi Arabes signo crucis servati sunt, Barh. p. 160 lin. 5 a fine.* **بَنَادِيجُون** *multa verba locutus est ib. p. 90 lin. antep.* **بَنَادِيجُون**

u) Adjectivum, in statu emphatico positum, usurpatur etiam ut substantivum, e. g. **بَنَادِيجُون** *multi dicent Matth. 7: 22. Sancti iudicabunt*

*1 Cor. 6: 2. Non dicit pro N. Presbytero **بَنَادِيجُون** أَمْ بِالْمُهَاجِرِ sicut imperii (sc. dicunt), Ass. T. III. P. II. p. 703 col. 2 lin. 11 a fine. Aut tamquam objectum, e. g. **بَنَادِيجُون** *multos sanavit Luc. 7: 21.**

*Sedcent **بَنَادِيجُون** multos Matth. 24: 11. Vocavit **بَنَادِيجُون** sanctos Act. 9: 41. Qui custodit iram **بَنَادِيجُون** لِلْمُؤْمِنِينَ in infideles Barh. p. 173 lin. paenult.*

w) Ergo epitheton, *titulum* indicans, (cfr. Hoffm. Gr. p. 306, annot. 1) non minus postponi, quam praeponi (litt. B) potest.

x) Dicitur **بَنَادِيجُون** *prophetae multi Luc. 10: 24.*

•^{υρ}^{ων} bonis institutis ejus ib. p. 545 lin. 2. Per beatas sorores ejus Ass. T. II. p. 49 col. 2 lin. 23. Verecunda uxor Isaci Barh. p. 151 lin. 8. ^{υρ} magnum Theodosium ib. p. 71 lin. 13. Cura magni Theologi ib. p. 72 lin. 6. Cum magno Basilio ib. p. 67 lin. 6. Ass. T. I. p. 39 col. 1 lin. 8, 9, 13, 20, 21. Sanctum et magnum Basiliū Ass. T. I. p. 43 col. 1 lin. 16, 17.

IIº In statu *absoluto*, si substantivum, *indefinitum* intelligendum, in *eodem statu* collocatum est^{y)} e. g. ^{υρ} ^{υρ} vir muliebris Suppl. p. 81 litt. F. ^{υρ} ^{υρ} ^{υρ} viro alii Rom. 7: 3. ^{υρ} ^{υρ} tempus breve^{a)} Ass. T. III. P. I. p. 490 col. 1 lin. 2, 3. Hebr. 11: 25. c. 12: 10. ^{υρ} ^{υρ} ^{υρ} alia vice,^{b)} Ass. T. I. p. 460 col. 2 lin. 1, 2. Act. 17: 32. ^{υρ} ^{υρ} ^{υρ} vicibus multis Ass. T. II. p. 44 col. 2 lin. 15, 16 πολλάκις^{c)} Marc. 9: 22. et alibi. ^{υρ} ^{υρ} ^{υρ} anni multi^{d)} Act. 24: 17. ^{υρ} ^{υρ} ^{υρ} in loco alio^{e)} Barh.

y) Ne vestigium quidem hujus regulae (n. II.) in Grammaticis Syriacis ego quidem deprehendi.

z) Eodem in loco dicitur etiam emphaticē ^{υρ} ^{υρ} ^{υρ} viro alii. Scilicet status substantivi emphaticus saepissime pro absolute usurpatur. Vide supra p. 6.

a) Emphaticē ^{υρ} ^{υρ} ^{υρ} tempus breve Ass. T. II. p. 423 col. 2 lin. 16. Apoc. 6: 11.

b) Emph. ^{υρ} ^{υρ} ^{υρ} alia vice Barh. p. 422. lin. 5 a fine.

c) Emph. ^{υρ} ^{υρ} ^{υρ} ^{υρ} vicibus multis Barh. p. 283 lin. 4. πολλάκις Hebr. 9: 25, 26.

d) Emph. ^{υρ} ^{υρ} ^{υρ} anni multi; Act. 24: 10.

p. 231 lin. 1, 2. **אַחֲרֵי מִתְּהֻרָּה** ex loco alio, aliunde, Ass. T. II. p. 29 col. 1 lin. 8, 9. T. III. P. II. p. 269. lin. 6. et in forma fem. absol.ⁱ⁾ (Cfr. Schaaf. Lex. Syr. p. 105) **אַחֲרֵי**
אַחֲרֵי מִתְּהֻרָּה ex loco alio Joh. 10: 1. Add. Luc. 24: 28.
אַחֲרֵי מִתְּהֻרָּה; **אַלְמָנָה** in locum alium Act. 12: 17. **אַלְמָנָה**
אַלְמָנָה in omnibus operibus bonis,^{g)} Col. 1: 10. In omni
opere bono 3 Cor. 9: 8. ab omni opere malo 2 Tim. 4: 18.
ab omni negotio malo 1 Thess. 5: 22. omne verbum malum
Matth. 5: 11. Eph. 4: 29.^{h)}

Regula 3.

Si substantivo, in statu emphatico positio, status adiectivi vel participii passivi *absolutus*, loco emphatici (2 Reg. 2 n. I.), tamquam *epitheton* additur, illi praefigitur *Dolath*ⁱ⁾, perinde at-

e) Emph. **אַלְמָנָה** in loco alio Hebr. 5: 6.

f) Nisi **אַלְמָנָה** esse possit status emph. masc. ab absolute masc. **אַלְמָנָה**.

g) Emph. **אַלְמָנָה** in omnibus operibus bonis Tit. 2: 7.

h) Quando adiectivum respondet suffixo cuidam, ponitur etiam in statu absoluto, e. g. **אַלְמָנָה** ut constitueret vos coram se **אַלְמָנָה** sanctos Col. 1: 22. Alibi adiectivo, suffixi cuiusdam epitheto, prae-mittitur Dolath (cfr. mox infra Reg. 3) e. g. *Invenimus eum* **אַלְמָנָה**

cubantem in domuncula **אַלְמָנָה** **אַלְמָנָה** *valde afflictum* Barh. p.

372 lin. 11, 12. Add. Luc. 11: 25, vel etiam **אַלְמָנָה** (Cfr. Reg. 3.

not. 1.) e. g. *Decoriarunt eum* **אַלְמָנָה** **אַלְמָנָה** *vivum* Barh. p. 347 lin. 4.

Dimiserunt eum **אַלְמָנָה** **אַלְמָנָה** *vacuum* Marc. 12: 3. Luc. 20: 10, 11.

i) Hanc regulam perquam obscure et sere sine sensu expressit Michaë-

que statui participii activi absoluto, *participialiter* seu *adjective* intelligendo, idem Dolath^{k)} vel etiam ^{Y'}^{l)} praeponi solent (Suppl. §. 19.) e. g. *Sume* ^{Y'}^{l)} *piscem siccum*^{m)}, Knös Chrest. Syr. p. 76 lin. 12, 13. *Sumat secum* ^{Y'}^{l)} ^{Y'}^{l)} *piscem salitum*ⁿ⁾ ib. lin. 8. *Contemplatus est Rex*

lis in Gr. §. 139. d. his verbis: *Dolath*, nominibus adjectivis praefixum, particulariter illa capi docet. Quid sibi vult particulariter capi? Patet Michaëlem veram statum absoluti et emphatici differentiam in adjectivis minus clare perspexisse. Ceteri Grammatici rem silent.

k) Epitheta sunt sequentia participia activa: *Semen* ^{Y'}^{l)} (pr. quod senescit h. e.) *senescens* seu corruptibile, στορὰ φθαρτὴ 1 Pet. 1: 23. *Calamus* ^{Y'}^{l)} (pr. qui similius erat h. e.) ὄμοιος Apoc. 11: 1. c. 4: 6. *Caudas* ^{Y'}^{l)} ὄμοιας c. 9: 10, c. 13: 11.

l) Adjectivo vel participio passivo, epitheti vicem reddenti, loco Dolath interdum ^{Y'}^{l)} praemititur, e. g. *Video* ^{Y'}^{l)} ^{Y'}^{l)} *coelos apertos* Act. 7: 56, c. 10: 11. (cum Dolath: *Videbitis* ^{Y'}^{l)} ^{Y'}^{l)} *coelos apertos* Joh. 1: 51. Apoc. 19: 11.) *Decoriatu*s est ^{Y'}^{l)} *vivus* Barh, p. 347 lin. 7. *Alios ceperunt* ^{Y'}^{l)} *vivos* ib. p. 473 lin. 5. p. 358 lin. 14, 15. ^{Y'}^{l)} *τυφλοὶ* Joh. 9: 2, 19, 20. ^{Y'}^{l)} *ὑγιῆς* Act. 4: 10. Cfr. etiam supra p. 18 not. h.

m) Proprie *piscem* *qui siccus* scil. est. Ergo status absolutus in hac etiam constructione proprie ponitur ut praedicatum (Reg. 1.). Idem valet de ceteris exemplis.

n) In statu emph. (sine Dolath, ut oportet) ^{Y'}^{l)} ^{Y'}^{l)} *piscis* *salitus*, Knös Chrest, p. 77 lin. 7.

plateam rectam,^{o)} (pr. quae recta sc. erat) ib. p. 82 lin. 1. p. 87 lin. 2. Fuit ^{حَنْبَلٌ} مُهَاجِرٌ dies frigidus Barh. p. 83 lin. 10. ^{كَوْكَبٌ} لَّا تَمْلَأُ in locum altum ib. p. 286 lin. ult. et sq. Act. 27: 41. Reliquerunt ^{أَنْتَلَى}
 faciem eius intactam Barh. p. 253 lin. 14. Commit-tunt ei ^{مُهَاجِرٌ} negotium, quod quaerit, ^{كَوْكَبٌ} لَّا تَمْلَأُ sive magnum sive parvum (pr. sive quod magnum fuerit, sive quod parvum) Barh. p. 592 lin. 15. Sedens super ^{كَوْكَبٌ} ثَرْنَةٍ
^{كَوْكَبٌ} throno inaurato Ass. T. I. p. 528 col. 1 lin. 8. Vedit Chalipham ^{كَوْكَبٌ} sedentem super throno ^{كَوْكَبٌ} لَّا تَمْلَأُ altiore quam terra Barh. p. 250 lin. penult. Duae ^{كَوْكَبَيْنِ}
^{كَوْكَبٌ} gemellae minores quam ib. p. 130 lin. 4. Adde μετέξω Joh. 5: 36. μετένοντα c. 14: 12. πλείονα c. 7: 31. φθαρτὸς et ἄφθαρτος Rom. 1: 23. 1 Cor. 9: 25. Cfr. etiam supra p. 18 not. h.

Regula 4.

Status vero adjективi vel participii *absolutus*, substantиво cuidam, in statu emphatico collocato, tamquam epitheton appositus (Reg. 3.), quando per copulam *Vau* cum praecedenti quodam adjективo vel participio conjungitur, *solum Vau* (nec simul Dolath) sibi praemittere solet, e. g. *Inventus est* ^{كَوْكَبٌ} لَّا تَمْلَأُ ^{كَوْكَبٌ} occisus et projectus ad portam urbis Barh. p. 352 lin. 2. *Intra-* ^{كَوْكَبٌ} ^{كَوْكَبٌ} ^{كَوْكَبٌ} spatium (temporis) breve et angustum Ass. T. II. p. 308 col. 1 lin. 23. *Comparebat possessio* (m.

o) In statu emph. (sine Dolath, ut oportet) ^{كَوْكَبٌ} ^{كَوْكَبٌ} platea recta, Knös Chrest, p. 81 lin. ult.

emph.) **لَوْلَأْ ؛ لَوْلَأْ دَهْدَهْ ؟** *relicta et dispersa et vaga*
Barh. p. 84 lin. antep. Add. Luc. 2: 12.

Ex iis, quae hactenus dicta sunt, haec oritur

Universalis Regula.

Status adjectivi vel participii *absolutus* substantivo appositus usurpatur (si a Reg. 2. n. II. discesseris) ut praedicatum, *emphaticus* vero ut epitheton^p).

Regula 5.

Adjectivum vel participium Syriacum, sive masculinum fuerit sive femininum, quum Graecorum Latinorumve *neutrum* exprimit (Suppl. §. 29.), collocatur

I^o In *statu absoluto*, quando verbum substantivum^q) aut additur aut subintelligendum est: id quod fit

- A) Sive praevio Dolath, saepe quasi *impersonaliter*^r),
- α) Masculine crebrius, e. g. **لَوْلَأْ دَهْدَهْ** *decens erat*, decebat, Ass. T. I. p. 65 col. 1 lin. 6 a fine. **لَوْلَأْ لِلْ** *non decens* (est), non convenit, Barh. p. 545 l. 4 a fine. **لَوْلَأْ لِلْ** *չողընէ*

p) Concentum Arabum docte ostendit Cel. Kosegarten in Praefat. ad Suppl. mea *Synt. Syr.* p. VIII, sq.

q) Sive id fuerit **لَوْلَأْ** sive **لَوْلَأْ** sive pronomen vicem verbi substantivi explens.

r) Ponitur etiam *indefinite modo* ut *subjectum*, e. g. **لَوْلَأْ** **لَوْلَأْ** *multum* (*πολλὰ*) *est mihi dicere* (dicendum) Joh. 8: 26, c. 16:

12. *Revelet cogitationes suas et quidquid ab eo factum est*, **لَوْلَأْ لَوْلَأْ** *sive bonum* (fuerit) *sive malum* Ass. T. II. p. 172 col. 2 lin. 5 et 4 a fine. Modo ut *objectum*, e. g. **لَوْلَأْ** *multum*

(*πολλὰ*) *loquebatur cum illis* Matth. 13: 3. *Nequaquam* **لَوْلَأْ لَوْلَأْ** *alia* (*ἄλλα*) *scribimus vobis* 2 Cor. 1: 13.

Hebr. 2: 10. ἕτερον ἔστι 1 Cor. 11: 13. ὃν et τοῦ
saepē in N. T. Syr. respondent Graeco δεῖ Suppl. §. 24 n. I.
litt. A et B. et δέον ἔστι Act. 19: 36. τοῦ στοῦ καλόν
σοι ἔστι Matth. 18: 8, 9. τοῦ τοῦ bonum (est) tibi Barh. p.
422 lin. 6. στοῦ τοῦ καλόν ἔστι Matth. 17: 4. Marc. 9: 5.
καλὸν (sc. ἔστι) Rom. 14: 21. Gal. 4: 18. Sine στοῦ Matth.
15: 26. Act. 6: 2. τοῦ τοῦ facile (erit) nobis Barh. p.
400 lin. 2. Rom. 7: 18. et εὐκοπώτερον ἔστι Marc. 10: 25.
ἰστοῦ τοῦ si licitum esset Ass. T. III. P. II. p. 281 lin.
23. (sine ιστοῦ ib. lin. 21.) τοῦ τοῦ εξὸν Act. 2: 29. εξεστί,
c. 22: 25. τοῦ τοῦ licet, Suppl. §. 30. n. II. Adde σκληρόν
σοι. Act. 9: 4. c. 26: 14. Turpe est 1 Cor. 11: 6. οὐτοῦ dictum
(est) Lue. 2: 24, 26. Barh. p. 242 lin. 9. et dicitur, fer-
tur ^{s)}, Ass. T. III. P. I. p. 245 col. 1 lin. 17. τοῦ γέρω-
πται Matth. 4: 4, 6, 7, 10. εστί γεγραμμένον Joh. 6: 45.
c. 10: 34. τοῦ δέδοται Matth. 13: 11. δεδομένον Joh.
6: 65.

β) Feminine rarius^{t)}, e. g. τοῦ τοῦ τοῦ μού γάρ

s) οὐτοῦ idem; quod tamen saepius dicitur feminine οὐτοῦ.

Vide Suppl. §. 29. n. II. litt. B.

t) Adjectivum vero femininum saepius occurrit, ubi hoc jungitur aliqui
pronominis, quod, neutraliter intelligendum, longe frequentius feminini,
quam masculini generis esse solet, e. g. τοῦ τοῦ τοῦ hoc bonum
(est) 1 Cor. 7: 26. τοῦ τοῦ τοῦ quod verum esset illud Act.

12: 9. τοῦ τοῦ τοῦ εστιν εὐκοπώτερον Marc. 2: 9. Non ne-
merimus.

καλόν ἔστι Marc. 7: 27.^{u)} οὐ μέτον, εὐκοπώτερόν ἔστι
Luc. 18: 25.^{v)} οὐ μέτον ^{notum est,} δῆλον 1 Cor. 15: 27.
Sine οὐ 1 Tim. 6: 7. οὐ μέτον manifestum est, constat,
πρόδηλον Hebr. 7: 14. Sine οὐ Barh. p. 264 lin. 4 a fine.
μέτον^{x)} δίκαιον ἔστι Act. 4: 19. 2 Thess. 1: 6. μέτον pos-
sibile (est) Barh. p. 531 lin. 8. μέτον^{y)} impossible (est) Ass.
T. I. p. 51 col. 1 lin. 7 a fine. Barh. p. 223 lin. penult. μέτον
δόσι μέτον^{y)} impossible fuit Ass. T. I. p. 70 col. 2 lin. 17.
Dixit: μέτον^{y)} verane (sunt) nec ne? Clamarunt μέτον^{y)}?
vera (sunt). Ass. T. I. p. 375 col. 1 lin. 10.

E) Praevio Dolath,

a) Masculine, e. g. *Charitas non cogitat μέτον?* τὸ κα-
λὸν (pr. *quod malum* sc. est)^{y)} 1 Cor. 13: 5. *Coluit Deos*

glexit hoc tempore δόσι μέτον^{y)} id, quod decens erat Ass.

T. I. p. 21 col. 1 lin. 7. μέτον^{y)} ea quae vera (sunt) --
honesta, -- justa etc. Phil. 4: 8.

u) In loco parall. Matth. 15: 26. effertur masculine μέτον^{y)} οὐκ
ἔστι καλὸν.

w) In loco parall. Matth. 19: 14. dicitur masculine δοῦλος μέτον^{y)}
εὐκοπώτερόν ἔστι.

x) Perperam ut masc. emph. posuit Schaaf in Lex. Syr. p. 262; nam
esse fem. absol. patet ex Eph. 6: 1.

y) In statu emph. (sine Dolath, ut oportet) *Charitas proximo suo*
μέτον καλὸν non facit, Rom. 13: 10. Sic ποιεῖν τὸ καλὸν di-
citur μέτον^{y)} μέτον^{y)} Gal. 6: 9. et μέτον^{y)} μέτον^{y)} Rom. 7: 21. Ergo

in neutro exprimendo status adjectivi absolutus, cui Dolath praemis-
sum est, aliquo modo aequivalet statui adjectivi emphatico, eandem-

gentium et fecit ~~恶~~ malum²⁾ (pr. quod malum erat) Barth. p. 24 lin. antep. Add. Matth. 27: 23. Rependet Dominus ~~善~~ ~~恶~~ sive bonum sive malum (pr. sive quod bonum fuerit, sive quod malum) Tychs. Elem. Syr. p. 109 lin. antep. 2 Cor. 5: 10. Add. Marc. 3: 4. Luc. 6: 9. ~~善~~ ~~恶~~ ~~良~~ ~~恶~~ ut contingat tibi bonum Eph. 6: 3. Omnia probate ~~良~~ ~~恶~~ et τὸ καλὸν tenete 1 Thess. 5: 21. Luc. 6: 27.

β) Feminine, praesertim in plurali, e. g. Et servant ~~良~~ ~~恶~~ τὰ γεγραμμένα (pr. ea quae scripta sc. sunt) Apoc. 1: 3. ~~良~~ ~~恶~~ majora (μείζω, pr. quae majora sunt) Joh. 1: 50. (al. 51.) Neque ~~良~~ ~~恶~~ ~~良~~ ~~恶~~ ~~良~~ ~~恶~~ futura^{a)} Rom. 8: 38. 1 Cor. 3: 22.

II.º In *statu emphatico*, plerumque feminino^{b)}, quando neutrum, tamquam subjectum vel objectum, ex ipsa status emphatici indole *definite* (quasi naturam substantivi sive abstracti induens), aut etiam, vi status absoluti adscita^{c)}, *indefinite* (cfr. supra p.

que, quam hic status (quasi substantivum) vim habet (vid. mox infra n. II.), quemadmodum adjективum, in *statu absoluto* cum praevio Dolath positum, aequi potest *epitheton* substantivi, in *statu emphatico* collocati, exprimere (Reg. 3.), atque adjективum in *statu emphatico* positum. (Reg. 2. n. I.)

z) Emph. Si ~~良~~ ~~恶~~ τὸ κακὸν feceris Rom. 13: 4.

a) Emph. (sine Dolath, ut oportet) ~~良~~ ~~恶~~ ~~良~~ ~~恶~~ futura. Joh. 16: 13.

b) Raro masculino, e. g. Est mihi (habeo) contra te ~~良~~ ~~恶~~ paululum (ἀλγά) Apoc. 2: 14. ~~良~~ ~~恶~~ τὰ καλὰ injecerunt in vasa, ~~良~~ ~~恶~~ τὰ δὲ σαπρὰ projecerunt foras. Matth. 13: 48.

c) Perinde ac status emphaticus in substantiis *indefinitam* *absoluti* vim saepissime sibi adsciscit. Vide supra p. 6.

18. not. r.) intelligendum est, e. g. ἡλικία τὸ ἀγαθὸν mihi ad mortem λόσια γέγονε Rom. 7: 13, 18. ~~τὸ~~ ^{τὸ} ἡλικία ~~τὸ~~ τὸ κακὸν propinquum est mihi ib. vs. 21. Discernerere ~~τὸ~~ ^{τὸ} ~~τὸ~~ ^{τὸ} ~~τὸ~~ bonum a malo Barh. p. 504 lin. 14. Hebr. 5: 14. Add. Rom. 7: 19. c. 9: II. c. 12: 21. I Pet. 3: II. 3 Joh. vs. II. Κακὸν ἀντὶ κακοῦ Rom. 12: 17. Barh. p. 91 lin. 1. Homo bonus ex thesauris bonis profert ~~τὸ~~ ^{τὸ} τὰ ἀγαθὰ, et homo malus ex thesauris malis profert ~~τὸ~~ ^{τὸ} πονηρὸν Luc. 6: 45. Adde Rom. 2: 9, 10. c. 12: 9. ~~τὸ~~ ^{τὸ} ~~τὸ~~ τὰ ἀρχεῖα 2 Cor. 5: 17. Ass. T. I. p. 218 col. 2 lin. II. μεγάλα Apoc. 13: 5. τὰ πονῶτα c. 21: 4. τὰ κρυπτὰ Rom. 2: 16. I Cor. 14: 25. ~~τὸ~~ ^{τὸ} Λαζαρί ~~τὸ~~ ^{τὸ} multa (πολλὰ) essent mihi scribere (scribenda) ^{c)} 2 Joh. vs. 12. 2Joh. vs. 13. Ut patiatur ~~τὸ~~ ^{τὸ} ~~τὸ~~ ^{τὸ} multa (πολλὰ) ^{d)} Luc. 17: 25. c. 9: 22. Add. Marc. 6: 34. Luc. 10: 41. Ass. T. I. p. 367 col. I lin. 18.

d) Sic eis ἀγαθὸν vel eis τὸ ἀγαθὸν vertitur per sing. ~~τὸ~~ ^{τὸ} Rom. 8: 28., per plur. ~~τὸ~~ ^{τὸ} c. 13: 4. c. 16: 19.

e) In statu absol. sing. ~~τὸ~~ ^{τὸ} ~~τὸ~~ multum (πολλὰ) est mihi dicere Joh. 8: 26. Ex hoc igitur et proxime sequenti exemplo certatur, statum emphaticum etiam in adjectivis neutraliter positis indefinitam status absoluti vim sibi vindicare posse.

f) In statu absol. sing. Ut patiatur ~~τὸ~~ ^{τὸ} multum (πολλὰ) Marc. 8: 31. Matth. 16: 21. Cfr. supra p. 18 not. r.

Aberrationes.

Quum haud raro eveniat, ut Scriptores cuiuslibet linguae a recte scribendi norma, usu vel praeceptis stabilita, deflectant, mirum haud videatur, aliquas a regulis supra propositis *aberrationes* in scriptis Syroram deprehendi. Tales vero sunt:

I.^o Status adjectivi vel participii *emphaticus*, qui tamquam substantivi, in statu emphatico collocati, epitheton vulgo usurpatur (Reg. 2 n. I.), haud raro, loco status absoluti (Reg. I.), ceu *praedicatum* ponitur, verbo substantivo (supra p. 18 not. q.) espresso vel subintellecto^g), e. g. *Vos* **ئەنلەن ئەنلەن** *estote parati*^h) *Luc. 12: 40.* **ئەنلەن** *essel labor noster* **ئەنلەن** *inanis*ⁱ)

1 Thess. 3:5. **ئىچىز** erit castus (absol.) et erit justus (abs.),
ئىچىز et erit benignus (emph.) Tit. 1:8. *Vos, qui antea
 ۋەلەمەن ئىچىز* **ئىچىز** **ئىچىز** longinqui (absol.) era-
 tis, propinqui (emph.) facti estis Eph. 2:13. **ئىچىز** **ئىچىز**
 caecus fuerat^{k)}. Joh. 9:13, 18, 25, 25, 41. **ئىچىز** **ئىچىز**? me-
 tuendus erat maleficis^{l)} Barh. p. 497 lin. 5 a fine. **ئىچىز** **ئىچىز**
 fessi erant ib. p. 445 lin. 12. Si **ئىچىز** **ئىچىز** **ئىچىز**

g) Quum status emphaticus pro absoluto in *substantivis* saepissime occurat (supra p. 6.), quid mirum videatur, idem in *adjectiviis* aliquando accidere?

h) Rectius in statu absol. *Vos* **0001** estote parati

Matth. 24: 44. Add. 2 Cor. 9: 3, 5.

i) Rectius absol. *Labor vester* ~~οὐτις~~ ⁼ οὐτις ^ή non fuit inanis 1 Cor.
15: 58.

k) Absol. **λαν λογκ** eris caecus Act. 13: 11.

1) Rectius absol. ~~οὐτι~~ ~~τι~~? metuendus erat omnibus Barh. p. 183
lin. ult. p. 426 lin. 3.

fideles non fueritis^{m)} Luc. 16: 11. (absol. vs. 10.) **فَلَمْ يَكُنْ**
فَلَمْ يَكُنْ **فَلِلَّهِ** *fideles sunt et dilecti*ⁿ⁾ 1 Tim. 6: 2. Add.
 Barh. p. 213 lin. 5. p. 561 lin. 2, 3. Joh. 20: 27. (Apoc. 22:
 6. coll. 1 Tim. 4: 9.) **فَلَمْ يَكُنْ** **وَاللهُ** *verum est et ju-*
stum judicium tuum^{o)} Apoc. 16: 7. **وَاللهُ** **بِرَبِّ** *potens*
est Dominus^{p)} Apoc. 18: 8. **وَاللهُ** **بِرَبِّ** **كُلِّ** **شَيْءٍ** *hoc*
unum impossible est^{q)} Barh. p. 242 lin. 4. **وَاللهُ** **بِرَبِّ** **كُلِّ**
شَيْءٍ **وَاللهُ** *incredibilis est quantitas magna talis ib. p. 270*
lin. 4, 5. Beatus est et sanctus Apoc. 20: 6. *Beati sunt*
mortui c. 14: 13. **أَنَا** **بِرَبِّ** **كُلِّ** **شَيْءٍ**? **أَنَا** *nos, qui multi sumus*^{r)}
 Rom. 12: 5. **أَنَا** **بِرَبِّ** **كُلِّ** **شَيْءٍ** *nos caeci sumus* Joh. 9: 40.
 — Talis constructio in primis occurrit, ubi **أَنَا** verbi substantia

m) Absol. **فَلَمْ يَكُنْ** **وَاللهُ** *ut sim fidelis* 1 Cor. 7: 25. Forte hoc
 pertinet: *Si in eo, quod vestrum non est, وَاللهُ* **فَلَمْ يَكُنْ**
فَلَمْ يَكُنْ *non inventi estis fideles* Luc. 16: 12. In statu abso-
 luto: *In re exigua* **فَلَمْ يَكُنْ** **أَنَا** *inventus es fidelis* Luc.
 19: 17. Utrobius Syriacum *inveniendi* verbum respondet verbo
 Graec. substantivo *γίνεσθαι*.

n) Rectius absol. **فَلِلَّهِ** **وَاللهُ** **فَلَمْ يَكُنْ** *fidelis est et justus*
 1 Joh. 1: 9.

o) Absol. **فَلِلَّهِ** **وَاللهُ** **فَلَمْ يَكُنْ** *vera et justa (sunt) iudicia ejus* Apoc.
 19: 2.

p) Absol. **وَاللهُ** **بِرَبِّ** *potens est in vobis* 2 Cor. 13: 3.

q) Fem. absol. **وَاللهُ** **بِرَبِّ** **كُلِّ** **شَيْءٍ** *hoc impossibile (est)* Matth. 19: 26.

r) Absol. **أَنَا** **بِرَبِّ** **كُلِّ** **شَيْءٍ** *multae sunt mansiones* Joh. 14: 2.

tivi vicem praestat^{s)}), e. g. *Qui facit justitiam* ○תְּבִנָה ju-
stus est^{t)}, *sicut etiam Christus* ○תְּבִנָה est justus
1 Joh. 3: 7. ○תְּבִנָה ○תְּבִנָה ○תְּבִנָה erant
enim opera eorum mala^{u)} Joh. 3: 19. ○תְּבִנָה ○תְּבִנָה
sunt odiosi^{v)} Tit. 1: 16. ○תְּבִנָה ○תְּבִנָה cum
sit (creator) insensibilis Ass. T. III. P. I. p. 259 col. 2 lin. 16
a fine. Add. ib. T. II. p. 206 col. 2 lin. 16 et 15 a fine.
Magna et mirabilia sunt opera tua Apoc. 15: 3. *Magna erat*
plaga ejus c. 16: 21. *Membra sunt multa* 1 Cor. 12: 20.
Qui fuerat caecus Joh. 9: 24.

II.º Status adjectivi vel participii *absolutus*, cui *Dolath*
praemissum est, ponitur, verbo substantivo (supra p. 23 not. q.)
expresso vel subintellecto, aliquando ut *praedicatum*^{x)}, quamvis

s) Rarissime Δαל jungitur *nudo* statui *absoluto* (e. g. in Suppl. §. 15.
n. III. litt. A), sed aut statui adjectivi emphatico, aut statui *absoluto*,
cui *Dolath* praemissum est (mox infra n. II.), qui posterior status,
praemiso nempe *Dolath*, aliquo modo aequalet statui adjectivi em-
phatico. Vide supra p. 20 not. y. An causa hujus rei (quod scili-
cet Δαל jungi amet statui adjectivi emphatico vel etiam statui abso-
luto) in primigenia vocis Δαל significatione quaerenda est?

t) Absol. ○תְּבִנָה justus est 1 Joh. 2: 29.

u) Quando status adjectivi *absolutus* locum obtinet, vix unquam Δαל
nuperime supra not. s,), sed aut ○תְּבִנָה aut loco ejus pronomen addi-
tur, velut ○תְּבִנָה ○תְּבִנָה mala fuerunt opera ejus
1 Joh. 3: 12. ○תְּבִנָה ○תְּבִנָה opera ejus mala sunt
Joh. 7: 7.

w) Absol. ○תְּבִנָה odiosi eramus Tit. 3: 3.

x) Tale *Dolath* invenitur aliquando praemissum participio activo, in

secundum Reg. I. ejusmodi Dolath abesse debeat, nec soleat praefigi, nisi ubi status adjectivi vel participii absolutus substantivo cuidam, in statu emphatico posito additus, epitheti vicem reddit (Reg. 3.), e. g. οὐτι fuit tristitia postrema πέπλος pejor quam prima^y) Barh. p. 449 lin. 5 et 4 a fine. 2 Pet. 2: 20. Itaque illud, quod daturus est Dominus meus, etiamsi ὁτιπού πέπλος sit minus, quam id, quod promittit tyrannus Barh. p. 113 lin. II. — In primis hoc accidit, ubi verbum substantivum per Δαλός (vel per Δαλός Joh. 13: 16. c. 15: 20.) exprimitur (cfr. supra p. 34 not. s.), e. g. Illud enim tempus πέπλος Δαλός propinquum est^z) Apoc. 22: 10. Fuit contentio inter eos, quis Δαλός esset inter eos πέπλος maximus^a) Luc. 22: 24. πέπλος ὁτιπού πέπλος cum essent induiti Apoc. 15: 6. Ani-

imperfecto ope verbi ὁτιπού formando. Suppl. §. 15. n. II. lit. B, quin etiam (licet rarissime) Dolath praemittitur participio activo, praesens tempus verbi finiti experimenti, e. g. ubi illa meretrix πέπλος sedens (est) h. e. sedet, κάθηται Apoc 17: 15.

y) Rectius sine Dolath, ὁτιπού erit error postremus πέπλος pejor quam primus Matth. 27: 64, Luc. 11: 26.

z) Ipse Schaaflus in Lex. Syr. p. 100. Dolath ante πέπλος h. i. pleonasticum esse judicavit. Dicitur sine Dolath: ὁτιπού πέπλος propinquum erat Pascha Joh. 2: 13. Dominus noster πέπλος πέπλος propinquus est, Phil. 4: 5. — Cfr. supra p. 35 not. u.

a) Sine Dolath: Contenderunt alter cum altero πέπλος πέπλος quis esset maximus inter eos Marc. 9: 34. Add. Math. 18: 1. Luc. 9: 46. πέπλος πέπλος hic erit maximus Luc. 9: 48.

mal dentis **לְבָבָוּן**, **לְבָבָוֹן** **אַנְגָּלִי** erat simile^{b)} c. 13: 2. Mu-
lier **לְבָבָוּן**, **לְבָבָוֹן** **אַנְגָּלִי** erat amicta c. 17: 4.

III.º Non modo status adjectivi vel participii absolutus (Reg. 2 n. II.), sed etiam, licet rarissime, *emphaticus* ut *epitheton* additur statui substantivi *absoluto*^c), e. g.

Ιαντζάκι *loca celebria*^{d)} Barh. p. 320 lin. 13.
Ιαντζάκι *falx acuta Apoc. 14:14^{e)}. Fuit **Ιαντζάκι**
Ιαντζάκι *inimicitia gravis*^{f)} Pauli Neues Repert. P. I. p. 31
 lin. 10. Forte hoc etiam pertinet **Ιαντζάκι** *in locum incul-
 tum*^{g)} Barh. p. 149 lin. 4 a fine.*

IV.º Aliquando etiam fit, ut status adjectivi vel participii *absolutus* substantivo, in statu *emphatico* collocato, tamquam *epitheton* addatur, sine praevio *Dolath*, quod ex Regula 3. praefigi debuisse^{h)}, e. g. *Dederunt ḥῶτι ἀργεντοῦ* *argentum non exiguum*ⁱ⁾ (hanc parum argenti) Matth. 28: 12. *ὑπάρχει*

- b) Sic imperfectum aliquando exprimitur per **loc A** et participium,
cui Dolath praemissum est. Suppl. §. 15, n. III, litt. B, et supra p. 2.

c) Status adjectivi emphaticus vulgo ut epitheton additur statui substantivi emphatico. Reg. 2 n. I.

d) Rectius **لَوْقَاتِيَّةً لَوْقَاتِيَّا**, loca celebria Barh. p. 354 lin. 10.

e) Rectius **فَالْخَاصِيَّةُ** **فَالْخَاصِيَّةُ** falx acuta ib. vs. 17, 18.

f) Vide mox infra not. K.

g) Certe forma absoluta **مَوْضِعٌ** est masculini generis. Vide Reg. 2 n. II.

h) Status adjectivi absolutus, praevio carens Dolath, modo est praeditum (Reg. 1.), modo substantivi in statu absoluto positi epitheton. (Reg. 2 n. II.)

i) Rectius praemisso Dolath: **دَلَاثٌ بِلَامٌ بِلَامٌ** dolor non exiguis Ass.

T. II. p. 220 col. 2 lin. 9, 10. **دَلَاثٌ بِلَامٌ صَلَبٌ** favor non ex-

רְאֵתִי dies non paucos Act. 9: 43. Mulieres celebres non paucae c. 17: 4. רְאֵתִי לְאָנֹתֶלֶת Deus alius 1 Cor. 8: 4. Erat inter eos לְאָנֹתֶלֶת חֲדַדְתָּה inimicitia antiqua^{k)} Pauli Neues Repert. P. I. p. 49 lin. 4. p. 59 lin. 3. יְהִי רְאֵתִי לְאָנֹתֶלֶת monasterium sanctum^{l)} Barh. p. 454 lin. antep. Septem לְאָנֹתֶלֶת יְמִינָה spiritus alios^{m)} Matth. 12: 45.

V.^o Adjectivum vel participium Syriacum, vicem neutrius Graecorum Latinorumve supplens, quamvis, verbo substantivo (supra p. 23 not. q.) expresso vel subintellecto, in statu absoluto ponendum sit (Reg. 5 n. I.), in emphatico tamen aliquando occurrit, e. g. Vedit Maro וְאֵתִי לְאָנֹתֶלֶת quod consentaneum es-

רְאֵתִי Barh. 606 lin. ult. Vel emphatice יְהִי רְאֵתִי לְאָנֹתֶלֶת utilitas non exigua Barh. p. 2 lin. 5.

k) Rectius utrumque ponitur vel in statu emphatico: Erat inter eos לְאָנֹתֶלֶת חֲדַדְתָּה inimicitia antiqua Pauli Neues Repert. P. I. p. 81 lin. 9: 10, vel in statu absoluto: יְהִי רְאֵתִי לְאָנֹתֶלֶת inimicitia antiqua ib. p. 95 lin. 6.

l) Rectius לְאָנֹתֶלֶת יְמִינָה monasterium sanctum Ass. T. I. p. 83 col. 2 lin. 21. p. 307 col. 1 lin. 19. Nomen יְהִי רְאֵתִי sive habitaculum (Act. 1: 20.) sive monasterium (Plur. יְהִי רְאֵתִי) significet, est fem. generis. Vide Commentat. meam de Varietate generis et num. in LL. OO. p. 87 not. 1. Lundae 1815.

m) Rectius Septem לְאָנֹתֶלֶת יְמִינָה spiritus alios Luc. 11: 26. Vel emphatic, לְאָנֹתֶלֶת יְמִינָה spiritus mali Luc. 7: 21, c. 8: 2.

set, ut n^o) Ass. T. I. p. 503 Not. col. 1 lin. 7. Huc aliquo modo referatur (cfr. p. 25 not. s.), *Si ἡλικίας τόποι στάσηι* esset possibile^{c)} Barh. p. 222 lin. 5.

VI.º Est quoque aberratio, quando adjectivum vel partici-
pium et masculinum et femininum *neutrali* sensu conjunguntur, e.
g. ἡλικίας ἡλικίας αὐτοῦ τοῦ άλλα sunt autem etiam alia
multa (ἄλλα πολλὰ)^{d)} Joh. 21: 25. *αὐτὸν illud, quod in pace*
egredi sinas eos, τοῦ bonum (est) Barh. p. 404 lin. 13.

Suppl. p. 79.

Novum momentum, post litt. B. inserendum:

C) Aliquando nomen compositum concretum exprimitur per appositionem duorum nominum in statu absoluto collocatorum,
e. g. ἡλικίας θεάνθρωπος Ass. T. I. p. 80 col. 2 lin. 3.
p. 81 col. 2 lin. 4. ἡλικίας θεάνθρωπος νυκτήμερον^{e)} ib. T. III.
P. I p. 492 col. 2 lin. 16.

Suppl. p. 80. not. *

Haec nota sic habebit: Fem. ἡλικίας θεάνθρωπος *omnipotens*

n) Rectius in statu absoluto: *αὐτὸν consentaneum est, oportet,*

Act. 1: 21, 1 Cor. 7: 36.

o) Absolute (cfr. supra p. 25 not. n) *τόποι μακράντεις nec pos-*
sibile fuit, ut Ass. T. I. p. 261 col. 1 lin. 5 a fine. Act. 2: 24,
ἡλικίας (fem. absol.) possibile est, supra Reg. 5, n. I. litt. A. β.

p) Rectius: *Άλλας ἡλικίας αὐτοῦ τοῦ άλλα* (ἄλλα πολλὰ)
sunt, Marc. 7: 4. Luc. 3: 18. c. 22: 65.

q) *Nυκτήμερος dicitur ἡλικίας* 2 Cor. 11: 25.

verbum Ass. T. III. P. I. p. 571 col. 1 lin. 14. Παντοχώρα
τωρο δικίται ετιαμ **أَسْبَعْ** qui omnia tenet 2 Cor. 6: 18.

Suppl. p. 97. memb. 1. n. IV.

Adde ob singularem constructionem: *Non reliquerunt (vivos) nisi filios filiasque tantum* **אָשֶׁר** **בְּ** **אַתָּה**
יְהוָה *infra viginti annos natos* Barh. p. 473 lin. 15.

Suppl. p. 110. n. IV.

Adde: *Literae contumelia (-liosae)* Barh. p. 218 lin. 15.
Charta purpura (-rea) ib. p. 244 lin. 11, 12. *Mille* **לֹא**
מֵשֶׁנֶּה *panni sericum (-cei)* ib. p. 243 lin. 4 a fine. *Quatuor*
לְבָנִים **מִתְּבָנִים** *denarii aurum (aurei)^t* ib. p. 257 lin. 7. p. 211
lin. 6. p. 214 lin. 11 etc. **לְבָנִים** **מִתְּבָנִים** *denarius aurum (au-*
reus)^s ib. p. 216 lin. 14. **לְבָנִים** **מִתְּבָנִים** **מֵצָה** **מֵצָה**
centum myriades Darici (-corum cfr. Suppl. p. 121 n. III. litt.
A.) aurum (aureorum)^t ib. p. 573 lin. 10.

Suppl. p. 112. n. VI.

Adde: *Ducenties mille denarii, omnes* **לְבָנִים** *des h. e.*
aerei Barh. p. 334 lin. penult.

r) Per genit. *Mille* **לְבָנִים** **מִתְּבָנִים** *denarii auri (-rei)* Barh. p. 539
lin. 9.

s) Similiter Hebrei duo substantia in appositione interdum ponunt,
quando posterius materiam, ex qua aliquid constat, significat 2 Reg.
16: 17. 1 Chron. 15: 19. Per genitivum Gen. 41: 42. Exod. 11: 2.

t) Per genit. *Viginti Darici* **לְבָנִים** *auri (-rei)* Ass. T. III. P. I.
p. 598 col. 2 lin. 4, 5.

Suppl. p. 116. §. 53. n. VI.

Adde: **بَشِّرْكَ** *baptizandus* Ass. T. III. P. I. p. 536 col. 1 lin. 6 a fine. T. III. P. II. p. 259 lin. 4, 6. p. 281 lin. 6, 7.

Suppl. p. 117. not. q. et p. 306.

Adde: *Ubi habitant factores operis* (h. e. opifices) **رَجَالُكَ**? **رَجَالَكَ**? *ejusdem Regalitatis* h. e. *ejusdem regis* Ass. T. I. p. 391 col. 1 lin. 1. *Ut extirparet* (Nicephorus) *progeniem eorum, et ex se deduceretur* (genus duceret) **رَجَالَكَ** *regalitas* h. e. *reges seu imperatores (futuri)* Barh. p. 201 lin. antep. sq.

Suppl. p. 121. n. I. litt. B.

Subjice hanc notam: Genitivus per *Dolath* exprimitur non modo post statum emphaticum (ut docent Grammatici), sed etiam post statum absolutum, e.g. *In omni* **مَوْعِدٍ**? **مَوْعِدٍ** *intelligentia spiritus* Phil. 1: 9. Col. 1: 9. **مَوْعِدٍ**, **مَوْعِدٍ** *in medio Aprilis* Pauli Neues Repert. P. I. p. 72 lin. 8, 9. *Quingenti* **لَحْيَةٍ**? **لَحْيَةٍ** *Cori tritici* Barh. p. 246 lin. ult. *Octo* **لَحْيَةٍ**? **لَحْيَةٍ** *myriades virorum* ib. p. 20 lin. 11, 12.

Suppl. p. 121. n. III. litt. A.

Adde: *Centum* **لَحْيَةٍ**? **لَحْيَةٍ** *bathi oleum* (olei) et *Centum* **لَحْيَةٍ**? **لَحْيَةٍ** *Cori triticum (-ci)^{u)}* Luc. 16: 6, 7.

^{u)} Per genit. *Quingenti* **لَحْيَةٍ**? **لَحْيَةٍ** *cori tritici* Barh. p. 246 lin. ult. **لَحْيَةٍ**? **لَحْيَةٍ** *corus tritici* ib. p. 191 lin. 1, p. 193 lin. penult.

Quinque **بِصْرَةَ** **جَنْدَلَةَ** *juga* (paria) *boves* (boum) *Luc.*
14: 19.

Suppl. p. 122. n. III. litt. B. et p. 306.

Adde: **كَسْتَنْتَنْ** *placentae panis*^{w)} Barh. p. 269
lin. penult. **كَسْتَنْتَنْ** **كَسْتَنْتَنْ** *vestris sericum rubrum*
(serici rubri)^{x)} ib. p. 411 lin. antep. *Vestris sericum (-ci)*
Romanum (-ni) ib. p. 165 lin. 3. **كَسْتَنْتَنْ** **كَسْتَنْتَنْ** *libra pa-*
nis^{y)} ib. p. 216 lin. 14. *Viginti* **كَسْتَنْتَنْ** **كَسْتَنْتَنْ** *librae pa-*
nis ib. p. 191 lin. antep. p. 198 lin. ult. p. 253 lin. ult. Add.
ib. p. 254 lin. 1. p. 372 lin. 5. *Mille* **كَسْتَنْتَنْ** **كَسْتَنْتَنْ** *minae*
aurum (-ri)^{z)} ib. p. 223 lin. 6. *Sex* **كَسْتَنْتَنْ** **كَسْتَنْتَنْ** *mensurae*
aurum (-ri)^{a)} ib. p. 249 lin. 8. *Ducenta* **كَسْتَنْتَنْ** **كَسْتَنْتَنْ** *onera*
farina (-nae) et trecenta **كَسْتَنْتَنْ** **كَسْتَنْتَنْ** *onera hordeum (-dei)*^{b)}
ib. p. 148 lin. 14. Add. ib. p. 301 lin. 15. p. 425 lin. 3, 4.

w) Per genit. **كَسْتَنْتَنْ** **بِصْرَةَ** *placentae panis* Barh. p. 191 lin. 2.

x) Per genit. **كَسْتَنْتَنْ** **كَسْتَنْتَنْ** *vestris serici* Barh. p. 372 lin. 3.

y) Per genit. **كَسْتَنْتَنْ** **كَسْتَنْتَنْ** *libra panis* Barh. p. 259 lin. 5 a
fine, p. 488 lin. 4.

z) Per genit. *Centum minas* **كَسْتَنْتَنْ** *tritici* Barh. p. 559 lin. 7. *Mina*
كَسْتَنْتَنْ *dactylorum* ib. p. 257 lin. 7.

a) Per genit. *Decem mensurae* **كَسْتَنْتَنْ** *vini* Barh. p. 130 lin. 5 a fine,
Mensura **كَسْتَنْتَنْ** *tritici* Pauli Neues Repert. P. I. p. 42 lin. 4. 5.

b) Per genit. *Nonnulla onera* **كَسْتَنْتَنْ** *armorum* Barh. p. 565 lin. 13.
Apoc. 18; 12.

Ducenties mille **לְבָשָׂרִים** medimni triticum (-ci)^{c)} ib. p.

209 lin. 5 a fine. **סֵךְ תַּחֲנוֹן** pugilli hordeum (-dei)

ib. p. 259 lin. 4 a fine. Vide plura in Suppl. p. 306.

Suppl. 126. §. 58. n. I. litt. A.

Adde: **תָּבוֹר** **מַוְתָּאָה** mons Taboris^{d)} Barh. p. 535 lin. 6.
סִינָהָה **מַוְתָּאָה** mons Sinai^{e)} Act. 7: 30. Gal. 4: 24.

Suppl. p. 127. n. III.

Initium hujus momenti tale erit:

III.º Genitivus, per statum adjectivi vel participii constructum formatus, saepe *qualitatem* (naturam, conditionem aut statum) personae vel rei indicat, atque per Lat. ablativum plerumque vertendus est.

Suppl. p. 130. litt. C. et p. 306.

Exemplis adde Barh. p. 316 lin. 4 a fine. p. 373 lin. 5 a fine. p. 405 lin. penult.

Suppl. p. 132. not. d.

Fini hujus notae adde: Raro nomen mensis ponitur in geni-

c) Simili ratione apud Hebraeos nomini mensurae Gen. 18: 6. Lev. 5: 11, 2 Reg. 7: 1, 18. Ruth, 2: 17. vel ponderis 1 Reg. 10: 17. 2 Reg. 5: 23. jungitur mensuratum aut ponderatum per appositionem, vel, ut Gesenius (Lehrgeb. p. 667) vult, ex Arabismo per accusativum. — Usurpatur etiam genitivus de mensura Jud. 6: 19. 1 Sam. 17: 17. de pondere 2 Reg. 5: 5. 1 Chron. 29: 4.

d) Per Dolath, **לִבָּנָה** **מַוְתָּאָה** mons Libani Barh. p. 281 lin. antep.

e) Per Dolath, **סִינָהָה** **מַוְתָּאָה** mons Sinai Act. 7: 38. Mons Sionis
Hebr. 12: 22. Apoc. 14: 1.

tivo, e. g. *Die secundo* $\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$ $\sigma\ddot{\alpha}\ddot{\tau}$ *Augusti mensis* Barh. p. 557 lin. penult. *Qui est (dies) vicesimus nonus* $\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$ *mensis sexti Arabum* ib. p. 298 lin. 8. p. 483 lin. 1. (cum praefixo σ ante mensem, Barh. p. 449 lin. 7. p. 483 lin. antep.).

Suppl. p. 134. §. 61. n. I.

Exemplum ex adverbii: Per $\Delta\ddot{\mu}\ddot{\iota}\ddot{\zeta}\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$ ¹⁾ vertuntur μετ-
ξον Matth. 20: 31. μᾶλλον ε. 10: 28. περισσοτέρως Marc.
15: 14. περισσοτέρως μᾶλλον 2 Cor. 7: 13. πολλῷ μᾶλλον
Marc. 10: 48.

Suppl. p. 136.

Novum momentum, numero IV. signandum^{g).}

IV.º Post $\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$ (*quam*), comparativum exprimens, sequitur interdum *Dolath*, non modo necessarium tamquam nota genitivi, e. g. $\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$ $\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$ $\sigma\ddot{\alpha}\ddot{\tau}\ddot{\omega}\ddot{\iota}\ddot{\delta}\ddot{\iota}\ddot{\rho}\ddot{\iota}\ddot{\delta}\ddot{\iota}\ddot{\iota}\ddot{\iota}$ $\sigma\ddot{\alpha}\ddot{\tau}$ *sublimior sit conversatio ejus quam vulgi*^{h)}, Ass. T. II. p. 122 col. 2 lin. 6. Vide plura in Suppl. 124. n. X. in fine, vel significans *ut*, e. g. $\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$ $\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$

f) Sequitur $\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$ e. g. $\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$ $\Delta\ddot{\mu}\ddot{\iota}\ddot{\zeta}\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$ *plus (diutius) quam* Barh. p. 274 lin. 4 a fine. Videtur etiam $\Delta\ddot{\mu}\ddot{\iota}\ddot{\zeta}\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$ posse, loco $\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$ (Suppl. §. 61. n. III.), exprimere positivi alicujus comparativum e. g. $\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$ $\Delta\ddot{\mu}\ddot{\iota}\ddot{\zeta}\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$ *κρείσσον* 1 Cor. 7: 38.

g) Ergo num. IV, in Suppl. p. 136 notetur numero V.

h) Inter $\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$ et Dolath interponitur pronomen, e. g. *ostensa est ab illo justitia* $\sigma\ddot{\alpha}\ddot{\tau}\ddot{\omega}\ddot{\iota}\ddot{\delta}\ddot{\iota}\ddot{\iota}\ddot{\iota}$ $\sigma\ddot{\alpha}\ddot{\tau}$ $\ddot{\lambda}\ddot{\mu}\ddot{\nu}$ *major quam (illa) patris* Barh. p. 483 lin. 3. Add. Ass. T. I. p. 218 col. 1 lin. 24, 25. Cfr. Suppl. p. 124 n. XI.

ןִמְלָא, *magis quam ut accipiat*ⁱ⁾ Ass. T. I. p. 239 col. 1 lin. 3, 4. sed etiam quasi *pleonasticum*^{k)} A) ante praefixa Beth vel Lomad, e. g. *Gavisus est de ea* **ןִמְלָא ? נַעֲמָה** *magis quam de tota victoria* Barh. p. 489 lin. 4 et 3 a fine. Add. ib. p. 390 lin. 15. Ass. T. III. P. I. p. 136 col. 1 lin. 4, 5. *Melius est uxorem ducere* **ןִמְלָא ? נַעֲמָה** *quam ardere libidine* (pr. *quam illud quod ardere*) Ass. T. II. p. 412 col. 2 lin. 24, 25. **1 Cor. 7: 9.** **ןִמְלָא ? נַעֲמָה** *magis quam mihi* Barh. p. 286 lin. 5. *magis quam me* Math. 10: 37. Add. Barh. p. 310 lin. 11, 12. p. 610 lin. 9. Ass. T. III. P. I. p. 273 col. 2 lin. 5. Joh. 3: 19. Act. 5: 29. Rom. 1: 25. — B) ante praepositionem separata, e. g. **ןִמְלָא ? נַעֲמָה** *magis quam de*, Ass. T. III. P. I. p. 136 col. 1 lin. 6. T. III. T. II. p. 122 lin. 8 et 7 a fine. **ןִמְלָא ? נַעֲמָה** *magis quam cum* Philardo Barh. p. 273 lin. antep. — C) ante **ןִמְלָא** e. g. **ןִמְלָא ? נַעֲמָה** *magis quam cum* ereditimus. Rom. 13: 11.

Suppl. p. 136.

Novum momentum post num. IV. (rectius num. V. Vid. supra p. 49 not. g.) inserendum, ac signandum numero VI.^{l)}

VI.º post comparativum loco *quam* occurrit aliquando negatio^{m)} e. g. *Controversias pariunt* **לִלְלָא ? נַעֲמָה** *Aלִילָא*

i) Inter **ןִמְלָא** et Dolath interponitur pronomen, e. g. *Convenientius ju-dico* **ןִמְלָא ? נַעֲמָה** *quam (id) ut vendant illud* Ass. T. III. P. I. p. 243 col. 1 lin. 5. Add. Tychs. Elem. Syr. p. 69 lin. 6.

k) Occidentalibus videtur Dolath esse pleonasticum, Syris forsitan non item.

l) Ergo num. V. in Suppl. p. 136 notetur numero VII.

m) Cfr. Gesen. Lehrgeb. p. 691. Ann. 5. Storr. Obss. p. 261.

*potius et non (μᾶλλον ἢ) aedificationemⁿ⁾ 1 Tim. 1: 4.
 μᾶλλον satius esset (καλὸν μᾶλλον) mihi, ut moriendo more-
 rer ὥστε et non (ἢ) 1 Cor. 9: 15.º). Add. Ass. T. I. p. 503
 Not. col. 1 lin. 7, 8.*

Suppl. p. 145. n. XV.

*Adde: Congregabo copias Maadenorum sicut arenam in
 litore maris h. e. numerosissimas, Barh. p. 316 lin. 5, 6. Mu-
 lieres superantes solem pulchritudine h. e. pulcherrimae ib. p.
 103 lin. 3.*

Suppl. p. 149. not. n.

*Adde: Sine dubio legendum est τέλος | οὐδὲν δύναται
 οὐδὲν derelictio quae a Deo, sicut vere legitur in Barh. p. 582
 lin. 5 a fine.*

Suppl. p. 161. §. 71. n. VIII.

*Adde: τέλος sibi jungit σύν τέλος a fine ejus. Vide
 Suppl. p. 146 n. XVII. et p. 307.*

Suppl. p. 162. n. III.

*Adde: τέλος ήσα significat etiam tanto, τοσούτῳ, et
 jungitur singulari masc. Hebr. 1: 4. singulari fem. e. 7: 22.**

n) Post Διάταξα sequi potest τέλος, supra p. 34 not. f.

o) Post μᾶλλον satius est, alibi sequitur οἵτις Marc. 9: 43, 45, 47.
 Luc. 17: 2. Cfr. Suppl. §. 61, n. IV.

*) τέλος ήσα non minus adverbialiter usurpari potest, quam frequens

Itud τέλος τέλος (omnino, prorsus, penitus) quod additnr non modo

Suppl. p. 165. not. n.

Fini hujus notae adde: *Senium* (h. e. senex), *qui me hodie remoratus est*, Ter. Eun. II, 3, 10.

Suppl. p. 169. not. c.

Fini hujus notae adde: Aliquando conjungitur utraque constructio et per sing. et per plur., e. g. regio (masc.) autem Arbelae omnes in castellum adscendit (-derunt incolae) Barh. p. 588 lin. 7.

Suppl. p. 176. §. 79.

Addo novum num. VI.. In definiendo tempore (vulgo *per*) rarius occurrit, e. g. Ass. T. I. p. 70 col. 2 lin. 13 a fine. Barh. p. 288 lin. 7.

Suppl. p. 176. §. 80. litt. A.

Exemplis adde Barh. p. 38 lin. penult. p. 82 lin. ult. p. 179 lin. 13. p. 368 lin. 10, 11. p. 475 lin. 4. p. 508 lin. 2. p. 603 lin. 11. Luc. 24: 13.

Suppl. p. 176. §. 80. litt. B.

Initium hujus momenti tale erit:

B) Per (*super, ultra*) vel per (*plus quam, ultra*), si quantitas vel spatium definitam superaverit mensuram. Exemplis adde: *Fluvius* *ultra parasangam distat* Barh. p. 422 lin. 1.

singulari masc., sed etiam singulari fem. Ass. T. III. P. I. p. 107 col. 1 lin. 13 a fine, et plurali masc. Barh. p. 588 lin. 3, 8.

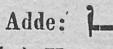
Suppl. p. 176.

Nova §., post §. 80 inserenda:

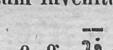
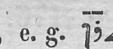
Determinatio ponderis.

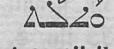
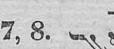
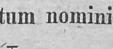
Interroganti, *quanti ponderis* res sit, respondetur per accusativum ^{p)}, e. g. *pendebat mille libras*
Tychs. Elem. Syr. p. 40 lin. 5. Add. Barh. p. 260 lin. 11. p. 282 lin. 10, 11.

Suppl. p. 179. Memb. I. litt. C.

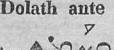
Adde: *anno 1705* ^{q)} Knös Chrest. Syr. p. 109 lin. 3. Add. Barh. p. 4 lin. 16.

Suppl. p. 179. not. I.

Haec nota emendatior sic habebit: Etiam nomen *anni* in statu emphatico () positum invenitur, quamvis Dolath ante sequens numerale sit omissum, e. g. *anno 607*.

Barh. p. 454 lin. 1. *eiusdem anni nonagesimi tertii* ib. p. 565 lin. 10. Add. Ass. T. I. p. 414 col. 1 lin. 7, 8. *eiusdem anni 1593*. Barh. p. 566 lin. 8., qui annus, quando Dolath ante numerale omittitur, rectius per statum nominis constructum () effertur: *eiusdem anni 1593*. Ass. T. III. P. II. p. 111 lin. 11. Add. Barh. p. 497 lin. 7. p. 556 lin. 11.

p) Hebr. 2 Sam. 14 : 26. (qui locus defendus est e Suppl. p. 176 not. z.)

q) Idem annus sine Dolath ante numerale per statum constructum, ut solet, exprimitur: *anno 1705*. Pauli Neues Repert. P. I. p. 6 lin. 13.

Suppl. p. 179. not. m.

Fini hujus notae adde: Interdum et nomen ḥām (praesertim ubi nuperrime antecessit, Barh. p. 518 lin. 3, 12, 13. p. 528 lin. 13, 14.) et Beth, numerali praefigendum, omittuntur, e. g. *obsidere coepit eam (urbem)* ~~וְיִחַד בְּשִׁבְעָה~~ decima septima (die) *in Aprili* Barh. p. 325 lin. 7. ~~וְיִחַד~~ nona (die) *in mense quarto*, ib. p. 513 lin. 11. Add. ib. p. 547 lin. 3. p. 595 lin. 8. Ass. T. II. p. 251 lin. 1. p. 262 col. 2 lin. 9. p. 265 col. 2 lin. 6.

Suppl. p. 180. n. IV.

Exemplis adde: In nudo accusativo: *Occiderunt eum die lunae hebdomadis passionis* ~~וְיִחַד בְּשִׁבְעָה בְּשִׁבְעָה~~ quatuor diebus (h. e. quarta die) *in aprilii mense* Barh. p. 583 lin. 9. p. 576 lin. 3. Ass. T. II. p. 218 Not. col. 2 lin. 5 a fine. p. 237 col. 2 lin. 8. Cum praefixo ו Ass. T. II. p. 237 col. 1 lin. 6 a fine. Cum praefixo ו^r (Suppl. p. 173 litt. A.) Ass. T. II. p. 225 col. 2 lin. 4. Barh. p. 613 lin. ult. *)

Suppl. p. 182. Memb. 3. n. III. litt. B.

Adde: ~~וְיִחַד בְּשִׁבְעָה בְּשִׁבְעָה~~ *horā primā noctis* Barh. p. 517 lin. 3.

Suppl. p. 184. n. II.

Adde: ~~וְיִחַד בְּשִׁבְעָה בְּשִׁבְעָה~~ *duo trientes* (ז) Barh. p. 417 lin. 8. Add. ib. p. 247 lin. 9.

r) Simile Hebr. וְיִחַד בְּשִׁבְעָה die tertia Exod. 19: 15. Cfr. Gesen. Lehrgeb. p. 701 not. z.

*) Similis est constructio: *Deciderat וְיִחַד בְּשִׁבְעָה בְּשִׁבְעָה e tribus contignationibus h. e. e tertia contignatione,* ἀπὸ τοῦ τριατέρῳ Act. 20: 9.

Suppl. p. 187. n. V.

Suppl. p. 190. Memb. 10 litt. B.

Adde: **אַזְחָרֶת** *quatuor* (aut) *quinque^s*) Barh. p.
603 lin. 15, 16.

Suppl. p. 195. §. 84. n. I.

Hoc momentum (n. I.) retractum sic habebit:

I.^o Loco suffixi, nomine subnectendi, facit genitivum pronominum personalium (ejus, eorum^{t)}) Apoc. 1: 14 vel exprimit possessiva (meus, tuus, suus, noster, vester) Luc. 22: 30. (Cfr. Hoffm. Gr. p. 316.), id quod creberrime fit in Apocalypsi

s) Similiter apud Hebreos inter numeralia omissit interdum *aut*,
2 Reg. 9: 32, Es. 17: 6. Aliquando pro ⌂ (aut) inter numeralia
ponitur *Vau*, 1 Tim. 5: 19, Hebr. 10: 28.

t) Raro cum suffixo suo praeponitur nominī, e. g. ejus (urbis) *humanitas* (incolae) Barh. p. 561 lin. 6. —

Aliquando voculae , genitivum experimenti, praemittitur pronomen separatum, e. g.   nonnulli ejus (socii vel domestici) Barh. p. 608 lin. 8.   ejus (pr. illos ejus, sc. milites vel socios) Barh. p. 189 lin. 8, p. 569 lin. antep.

Syriaca (quae seriorem redolet Syriasmum) velut c. 1: 16. e. 2:
 13, 19 etc. Ponitur absolute citra nexum cum nomine, e. g.
Quidquid ḥ̄m b̄m meum (est) tuum est Luc. 15: 31. Joh.
 17: 9, 10. *Neque quaerit ḥ̄m sua, τὰ ἔαντης* 1 Cor.
 13: 5. *ἥ̄m sua* Barh. p. 529 lin. 3. *ἥ̄m b̄m*
sui, οἱ ἰδιοι Joh. 1: 11. *ἥ̄m tui, οἱ σοὶ* Luc. 5:
 33. u) *ἥ̄m b̄m ἡ̄m omnia ejus* (Ass. *omnia quae ei*
evenererunt) Ass. T. III. P. I. p. 183 col. 1 lin. 13. *ἥ̄m*
ἥ̄m nostrum est, ut (nostri est officii, nos oportet, det till-
hör oss) ib. p. 118 col. 2 lin. 24. *ἥ̄m tūm (tui officii)*
est, ut ib. p. 89 col. 2 lin. 2, 5. *ἥ̄m ἡ̄m non meum*
est (non mihi licet, convenient) Matth. 20: 23. Marc. 10: 40.
 Cfr. Barh. p. 328 lin. 11. *ἥ̄m ὡ̄m cura eum w)* (curam

u) Praemittitur interdum pronomen separatum, e. g. *ἥ̄m* *ἥ̄m*
suos Barh. p. 254 lin. 5 a fine, p. 275 lin. 13. *ἥ̄m* *ἥ̄m*
ἥ̄m pro suis ib. p. 157 lin. 11. *ἥ̄m* *ἥ̄m* *ἥ̄m* *cum*
suis ib. p. 602 lin. 15, 16. *ἥ̄m* *ἥ̄m* *tui*, ib. p. 599 lin. 2.
ἥ̄m *ἥ̄m* *ἥ̄m* *vestra* ib. p. 319 lin. 2. *ἥ̄m* *ἥ̄m* *ἥ̄m* *ἥ̄m*
nostris similes Ass. T. I. p. 1 lin. antep. et seq. *ἥ̄m* *ἥ̄m*
nostrī (nostrae sectae vel religionis) Barh. p. 548 lin. penult.
ἥ̄m *ἥ̄m* *suis* Ass. T. III. P. II. p. 496 lin. 7.

w) Forte causa hujus constructionis est, quod verbum *ὡ̄μ* non modo
 cum *ἥ̄m* Luc. 12: 26, 1 Cor. 12: 25. vel cum *ἥ̄m* Math. 6: 25.
 sed etiam cum Dolath, genitivi nota, Act. 20: 35, Rom. 13: 14.
 1 Cor. 7: 33, 1 Tim. 5: 8. construi possit.

ejus age) ἐπιμελήθητι αὐτοῦ Luc. 10: 35. curans τὰ περὶ ὑμῶν Phil. 2: 20. Similia vide in Eph. 5: 29. Phil. 4: 10. Ass. T. III. P. I. p. 124 col. 2 lin. 8. p. 196 Not. col. 1 lin. 1. Barh. p. 286 lin. 4. — Ut suffixum nomini subnexum (Suppl. p. 130 litt. A. β.), ita etiam suffixum voculae subiectum per de aliquando explicandum est, e. g. subrepere in domos quasi in colloquium malum ejus h. e. de eo (Ass. ad habenda adversus eum colloquia) Ass. T. III. P. I. p. 57 col. 1 lin. 8.

Suppl. p. 196. n. III.

Adde: εἰς ὑμῶν αὐτῶν Act. 20: 30.
Add. Eph. 6: 9.

Suppl. p. 196. n. IV.

Post verba: *nomini suffixum jam habenti postponitur*, subde hanc notam: Rarius praeponitur, e. g. nostrum autem opus (*nostrum*) Graec. simpliciter ήμων Phil. 3: 20.

Suppl. p. 196. not. e.

Haec nota talis erit: Ubi abundant, quia sine eo recte dicitur cuius nomen, sicut vere dicitur in Ass. T. III. P. II. p. 103 lin. ult. Cfr. Barh. p. 554 lin. 5. et infra §. 94 Memb. 2 litt. A.

Suppl. p. 197 litt. A, B, C.

Adde ad litt. A, in meis ἐν τοῖς ἔμοις Matth. 20: 15. — Ad litt. B, cuius fuit (Sicilia) Barh. p.

266 lin. 6. — Ad litt. C, *meum* (sermonem) Barh. p. 420 lin. 4 a fine, *meas* (oves) Joh. 10: 14.

Suppl. p. 197. litt. D. n.

Hoc momentum, accuratius retractatum, sic habebit:

n) *Ex vel a suis*, meis, tuis, nostris, vestris (sc. hominibus, militibus, asseclis, uxoribus, cognatis, rebus, opibus, etc. prout contextus fert) e. g. *a meis* Joh. 10: 14. *ex meis* Ass. T. I. p. 375 col. 1. lin. 21, 24. *ex nostris*^{x)} Ass. T. II. p. 267 col. 2 lin. 2, 3. p. 372 col. 2 lin. penult. *ex vestris*^{y)} ib. T. III. P. I. p. 132 col. 2 lin. 8 a fine. *a suis* Hebr. 4: 10. *ex suis*^{z)} Ass. T. III. P. I. p. 74 Not. col. 2 lin. 22 a fine. p. 183 col. 2 lin. 3. Barh. p. 246 lin. 14, 15. p. 312 lin. penult. *ex suis* Barh. p. 286 lin. 16.

Suppl. p. 206. n. VI.

Adde: *tu videbis*, *quid acciderit*, *tu* (inquam)

x) Praemittitur pronomen separatum: *ex nostris* Ass. T. III. P. I. p. 199 Not. col. 2 lin. 9. Barh. p. 398 lin. 5 et 4 a fine, p. 555 lin. 8.

y) Cum pronom. separato: *ex tuis* Barh. p. 254 lin. 10.

z) Cum pronom. separato: *ex suis* Barh. p. 526 lin. 11. *ex suis* ib. p. 426 lin. 4, 5. p. 476 lin. 14.

Barb. p. 226 lin. 4 a fine. *¶ illi, qui si responsum bonum ei dedissent, migravisset, ¶ illi (inquam) admodum stulte responderunt ib. p. 80 lin. antep.*

Suppl. p. 208. litt. E.

Adde: *¶ ἐπεὶ δὲ τὸν πόνον μέντοι μέντοι καὶ*
cum doctrina via est mihi ut incedam (eum ea) h. e. ut vertit
Ass. cum doctrina libet incedere Ass. T. I. p. 314 col. 1 lin.
II et 10 a fine.

Suppl. p. 210. §. 89. n. I. litt. A.

Adde: *¶ εὐ ἐν ἔαυτῷ Joh. 13: 32. ¶ εὐ ἐν ἔαυτοῖς*
Rem. 1: 24. 2 Cor. 10: 12.

Suppl. p. 212. n. IV. litt. A.

Adde: *Ab illo tempore neglectui habuit sanationem*
¶, sui Barb. p. 233 lin. 6. Ligavit pedes ¶, suos
(mox sequitur et manus suas, cum simplici suffixo) Act. 21: 11.
¶ fecit se h. c. simulavit (e. g. stultum)^{a)} Ass.
T. I. p. 50 col. 1 lin. 8. T. III. P. II. p. 146 lin. ult. Barb.
p. 425 lin. 9. ¶ dimisit se h. e. abdicavit Barb. p.
115 lin. ult. p. 167 lin. 6, 9. ¶ dimisio sui h. e.
abdicatio, ib. p. 208 lin. 11. Cfr. ib. p. 169 lin. 10.

a) Aliquando loco ¶ fecit usurpatum Aphel, e. g. ¶
¶ aegrotum fecit se (simulavit aegrotum) Barb. p. 580 lin. 8.
Sic Plautus dicit: facere se bardum, vilēm, gloriōsum, facetum ac
magnificum virum. Nolt, Lex. Antibarb. p. 2185, ed. 1780.

Suppl. p. 212. not. u.

Adde: *Testati sunt የሚለውን ፈቃዬ de illis viri justi*
Barh. p. 167 lin. 8.

Suppl. p. 214. §. 90. n. I.

Addē ex profanis: ὁτι ipse scit Barh. p. 581 lin. 15.
Sepultus est in sepulcro, quod struxerat ταῦται ipse sibi
ib. p. 462 lin. 5. *Dixit: ὁτι ipse veniat, ib. p. 520 lin. 8.*
Add. ib. p. 379 lin. 8. p. 389 lin. 9. p. 490 lin. 16. p. 599
lin. 5. b) *Equos, quibus insidebant, locarunt rusticis,*
κλείσο ipsi vero pedibus iverunt ante eos Barh. p. 589 lin.
I. 1 Thess. 1: 9. *οτι ipse vel idem spiritus Rom. 8: 16.*

Suppl. p. 216. n. IV.

Per simplex suffixum nomini aut praepositioni subnexum.
Exemplis adde: **αὐτὸν** vel **αὐτός** eodem tono^c) ut verit Ass. T. III. P. II. p. 277 lin. 13 a fine. p. 692 lin. 15 a fine.

Suppl. p. 216. n. VII. litt. A.

74 col. I lin. 6—4 a fine. *Non locutus est* (Moses) ~~خ~~

b) Hebr. in Gesen. Lehrgeb., p. 757.

c) Syri praefixo designant cantici cuiusdam tonum, e. g.

~~10~~ ¹¹ tono: *Peregrinus*, Ass. T. III. P. II, p. 824 col. 2 lin. 6. p. 852 col. 2 lin. 16.

αὐτὸν in suo ipsius nomine Hahn Chrest. Syr. p. 43 lin. 3.
Joh. 5: 43. De suo ipsorum lucro Barh. p. 588 lin. ult. Vide
etiam Marc. 15: 30. Joh. 12: 49. c. 14: 18. c. 10: 34. Rom.
14: 7. 1 Cor. 9: 7. 1 Tim. 3: 5. Philem. vs. 19. Hebr. 9:
12. Ponitur quoque de rebus *) Luc. 11: 17. Joh. 15: 4. Act.
12: 10.

Suppl. p. 217. not. k.

Haec nota talis erit: Dicitur etiam sine suffixo adverbialiter (cfr. Suppl. §. 99 memb. 14.) **ἰδοὺ** in persona h. e. personaliter (*ipse*, vel *ipsius*, personlichen) Ass. T. III. P. I. p. 350 col. 1 lin. 18, idem notans ac frequens illud **Ἄλιδοί** personaliter (personlichen, i egen person) Barh. p. 315 lin. 7. p. 391 lin. 12. p. 608 lin. 4, cui posteriori interdum praeponitur pronomen, velut **οὐαὶ ipse** ib. p. 102 lin. 5 a fine. p. 265 lin. penult. **Ἄλι** tu ib. p. 519 lin. penult.

Suppl. p. 219. §. 91. n. I.

Post verba: *Vulgo per praefixum Dolath*, subde hanc notam: Pronomen relativum *Dolath* interdum emphatice vel quodammodo pleonastice assumit **ἴδι** ecce, ita ut **ἴδι** significet *qui*, *quae*, *quod*, et construatur ut *nominativus* cum sing. masc. Ass. T. I. p. 101 col. 2 lin. 9. Barh. p. 254 lin. 14. cum sing. fem. Ass. T. II. p. 260 col. 2 lin. 14. Barh. p. 419 lin. 7. cum plur. masc. Barh. p. 305 lin. 12. *Casus ejus obliquus* exprimitur per suffixum (cfr. Suppl. §. 94) Ass. T. II. p. 260 col. 2 lin. 17.

Suppl. p. 220. n. IV.

Adde: Plur. ? **ἴδι** qui Apoc. 19: 17.

*) Sic **ἴδοί** ponitur de rebus, Luc. 11: 17.

Suppl. p. 220. n. V.

Adde: ○^{רְאֵי} ○^{רְאֵי} qui Barh. p. 545 lin. 1. 2 Cor. 1: 21
1 Tim. 6: 16. Plur. mase. ○^{רְאֵי} ○^{רְאֵי} qui Ass. T. III. P. I.
 p. 134 col. 1 lin. 10.

Suppl. p. 221. n. VII.

Delendum est ○^{רְאֵי} ○^{אֲמַלְכָה}^{d)} cum nota u, ei subjecta,
 inque locum ejus substituendum
 VII° ○^{רְאֵי} ○^{רְאֵי} oītivēs Rom. 16: 4.

Suppl. p. 222. litt. C.

Adde: ? ○^{אִמְתָּן} ○^{רְאֵי} δστις Luc. 23: 19. Apoc. 1: 12.
 ? ○^{אִמְתָּן} ○^{רְאֵי} ḥ̄tis Apoc. 11: 8. c. 12: 13. c. 19: 2. ○^{רְאֵי}
 ? ○^{אִמְתָּן} ○^{רְאֵי} oītivēs^{e)} Apoc. 9: 4.

Suppl. p. 223. n. XI.

Adde: ○^{צָהָעַ} cuius nomen erat Zachaeus. Barh. p. 542
 lin. 9^{f)}.

d) Nam in loco Assemani citato rectius vertendum, quos (? ○^{אִמְתָּן})

illi seu ipsi (○^{רְאֵי}) fecerant.

e) In Apocalypsi (cujus interpretatio Syriaca servilior est) vertitur
 oītivēs etiam per ? ○^{אִמְתָּן} ○^{רְאֵי} c. 2: 24. c. 17: 12. c. 20: 4.
 vel per ? ○^{רְאֵי} ○^{אִמְתָּן} c. 1: 7. Scilicet interpres expressit oī
 per ○^{רְאֵי} et tūvēs per ○^{אִמְתָּן}.

f) Ibid. lin. 12 plene dicitur ○^{צָהָעַ} cuius nomen.

Suppl. p. 224. n. XIII.

Adde: **אָמֵן** *super qua* (columna) Barh. p. 86 lin.
5. **וְשִׁלֹּוֹת** *quam ligaverat, ἦν ἔδησε* Luc. 13: 16.

Suppl. p. 225 litt. B.

Adde: *Cum rex sis, פָּרָשָׂוֹת מִקְדָּשֶׁי בָּנָיו cuius religio ignota est* Barh. p. 533 lin. 14.

Suppl. p. 232. Memb. 1. litt. B.

Adde: **לְפָנֵינוּ לְמַעֲשֵׂי יְהוָה** *cum (iis) qui sub lege sunt* 1 Cor. 9: 20.

Suppl. p. 232. Memb. 2. litt. A.

Post verba: *Exprimuntur per sequens suffixum, subde hanc notam: Genitivus hujus relativi non modo, ut vulgo fit, exprimitur per suffixum nomini subnexum, e. g. סְנָאָתָה? סְנָאָתָה cuius nomen* Barh. p. 439 lin. 7. p. 554 lin. 5. **וְאָבָה?** *וְאָבָה cuius (fem.) nomen* Ass. T. III. P. II. p. 103 lin. ult. *cuius pater* Barh. p. 170 lin. 5. Col. 1: 23, 25. **וְסָמָךְ?** *וְסָמָךְ לְבָנָה quorum nomina scripta sunt* Phil. 4: 3. add. c. 3: 19. Rom. 3: 8. Tit. 1: 11. sed etiam in Apocalypsi, ex se- riori haud dubie Syriasko, vel per **וְאָבָה?** e. g. **וְאָבָה?** *וְאָבָה quorum non scriptum est nomen* Apoc. 13: 8. *Quorum numerus* c. 20: 8. Vel per solum Dolath genitivi, relativo praefixum (nullo sequente suffixo) e. g. **וְאָבָה?** *וְאָבָה quorum non scriptum est nomen* Apoc. 17: 8. *Cuius sanata erat plaga* c. 13: 12.

Suppl. p. 234.

Novum Membrum, post Membrum 3 inserendum:

Casus obliquus pronominis relativi $\overset{\circ}{\sigma} \overset{\circ}{\sigma}$ (Suppl. §. 91. n. V.) exprimitur per sequens suffixum, e.g. *Muhammedes caecus* $\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\alpha}\overset{\circ}{\gamma}\overset{\circ}{\delta}\overset{\circ}{\lambda}\overset{\circ}{\lambda}\overset{\circ}{\iota}\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\iota}\overset{\circ}{\omega}\overset{\circ}{\mu}\overset{\circ}{\iota}\overset{\circ}{\kappa}\overset{\circ}{\iota}\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}$ $\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}$ *cuius ambos oculos Sultanus Masudus eruerat* Barh. p. 235 lin. 5.

Suppl. p. 237. §. 95.

Addere nova momenta seu novos numeros:

III.º Fit aliquando, ut suffixum, praepositioni $\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}$ additum, explicandum sit.

A) Per genitivum, e. g. *Occiderunt* $\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}$ *ex eo h. e. ex ejus*^{g)} *circiter 3000 virorum* Ass. T. III. P. I. p. 597 col. 2 lin. 11. Barh. p. 122 lin. 5. p. 126 lin. 9. p. 160 lin. 9. Pauli Neues Repert. P. I. p. 90 lin. 2.

B) Per pronomen adjectivum possessivum,

a) Reciprocum, e. g. *Illiis vero cor obduratum est, quoniam multi occisi fuerant* $\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}$ *ex se h. e. ex suis* (militibus)^{h)} Barh. p. 157 lin. 9. Pauli Neues Repert. P. I. p. 82 lin. 7. *Misit hic ipse eos, qui erant* $\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}$ *ex se* (ex suis, e sua secta vel factione) Ass. T. III. P. II. p. 456 lin. 11 a fine. *Fecerunt* $\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}$ *ex se h. e. ex suis*ⁱ⁾ (Ass. e sua secta)

g) Sc. militibus. Plenius et planius dicitur: *Occiderunt* $\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}$

$\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}$ *ex hominibus* (militibus) *ejus circiter 300 viros*, Barh. p. 522 lin. 14. *Occidit ex exercitu ejus*, ib. p. 335 lin. penult.

h) Itaque $\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}$ idem valet ac $\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}$? $\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}$ *ex suis*, supra p. 43.

i) Idem quod $\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}$? $\overset{\circ}{\sigma}\overset{\circ}{\sigma}$ *ex suis*, supra p. 43.

regem Ass. T. I. p. 363 col. 1 lin. 9 a fine (cfr. Suppl. p. 211
litt. D.) *de suo*, ut verit Ass. T. II. p.
186 col. 2 lin. ult. *de suo*, ut verit Ass.
T. II. p. 208 col. 1 lin. 1.

β) Per aliud pronomen possessivum, e. g. *Nisi abnegaverit et fuerit* *ex te h. e. ex tuis*^{l)} (tuae sectae vel reli-
gionis) Ass. T. I. p. 372 col. 1 lin. 16. *ex nobis h. e.*
ex nostris^{m)}, nempe asseclis, sodalibus, nostrarum partium, nos-
triae sectae) Ass. T. II. p. 328 col. 1 lin. 9, 25. Barh. p. 250
lin. 3. p. 513 lin. penult. *Multitudo (multi) occisi sunt*
 *ex nobis et ex vobis h. e. ex nostris et ex vestris*ⁿ⁾
(militibus, sociis) Barh. p. 88 lin. 4, 5.

IV.º Peculiare est (an *ab eo et ad eum* vel
ei? an *a se et ad se* vel *sibi?*) h. e. *singulus, singulatum*
(hvar för sig, särskildt) e. g. *Tunc necesse esset, ut una-*
quaque harum naturarum specialium aut unaquaque ha-
rum personarum *singula* (hvar för sig, Ass. *per*
se ipsam) *Christus appellaretur* Ass. T. II. p. 288 col. 2 lin.
5 a fine. *Omnis regio, urbs, coenobium et schola*
siugula (Ass. *suos*) *habebat canendi modos*, ib. T. III. P. I.
p. 178 col. 1 lin. 21. *Omnem rem* *singula-*
tim (Ass. *suo loco*) *ponam* (exponam) ib. p. 466 col. 2 lin.
12 a fine.

k) *sicut, abundant,* Suppl. §. 108.

l) Idem quod vel *ex tuis*, supra
p. 43. not. y.

m) Idem quod *ex nostris*, supra p. 43.

n) Idem quod *ex vestris*, supra p. 43.

Suppl. p. 238. litt. D.

Adde: **كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ** ob aliquam causam Ass. T.
كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ أَوْ كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ
 III. P. II. p. 620 lin. 16. **كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ أَوْ كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ**
كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ aliquo modo aut aliqua ratione (Ass. quoquo modo)
 Ass. T. II. p. 235 col. 2 lin. 8 et 7 a fine. p. 118 col. 2 lin.
 12. T. III. P. I. p. 343 col. 2 lin. 13. 2 Thess. 2: 3.

Suppl. p. 242 n. II. litt. C.

Adde: *Eo quod omnes necessariae sint* **كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ**
كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ et pars Liturgiae censeantur, Ass. T. I p. 486 col.
 1 lin. 9.

Suppl. p. 247 litt. C.

Adde: *Lata est lex,* **كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ** **إِنْفَذِي** **كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ** ne al-
 ter alterum interrogaret Barh. p. 570 lin. 4. *Si sit* **كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ**
كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ alteri contra alterum querela, Gr. τις πρὸς
 τινὰ Col. 3: 13.

Suppl. p. 247. litt. F.

Adde: *Cur distinguimus ecclesiam (ut sit)* **كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ** pars
 ejus cancelli, **كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ** et pars ejus templum, **كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ** et pars
 ejus domus mulierum Ass. T. III. P. I. p. 525 col. 2 lin. ult.
 Huc pertinent etiam bina ultima exempla in Suppl. p. 242 n.
 II. litt. C.

Suppl. p. 250 litt. I. lin. ult.

Pest verba: *Vel simpliciter nonnulli, quidam,* (lin. ult.),
 subde hanc notam: Simillimum est **كُلُّ مَنْ يَعْمَلُ** **أَنْتَ** τινὲς
 4*

εἰσι Gal. 1: 7. Videtur in hac dicendi formula *γάρ* abundare (Suppl. §. 108), atque adeo in loco Barhebraei citato *γάρ*? *אָמַר* forte vertendum esse *ii* (sunt) *qui* (nec, secundum eos *qui*) et ? *אָמַר אֲנֹתָךְ* *nonnulli* (sunt) *qui*, (nec, secundum nonnullos *qui*).

Suppl. p. 259. §. 98.

Initium hujus §. tale erit:

Particulae (in quibus adverbia etiam intelligo) sunt vel primivae, velut *γάρ quum*, *τόπος ubi*, *τόπος heic*, vel derivatae, velut *τέλος bene*. Sunt porro non modo simplices, sed etiam compositae, e. g. *τόπος ita*, *τόπος nunc*, *τόπος ubi*, *τόπος quomodo* ^{o)} quin etiam, si originem species, nonnullae initio haud dubie fuerunt nomina (§. 99.) vel pronomina (§. 100.) vel verba (§. 44.), quae tamen, particulae facta, primigeniam nominis vel verbi significationem deposuerunt, velut *τόπος ex*, *τόπος ad*, *τόπος coram*, *ante*.

Suppl. p. 268. Memb. 17. litt. B.

Fini hujus momenti (seu litterae) hanc subjice notam: Peculiare est ? *אָמַר אֲנֹתָךְ* *בְּמֵצָב* *per manum manuum* alicujus h. e. simpliciter *per*. T. II. p. 189 col. 2 lin. ult.

Suppl. p. 270. not. m.

Haec nota talis erit: Subaudiendum est *τέλος hora*, mo-

o) De *τόπος*, emph. *τόπος* fuse egri in *Otiolis meis Syriacis* §. 1, quae prodierunt Lundae 1816, ubi etiam p. 4. not, reliquarum trium particularum compositionem indicavi.

mentum. Ergo proprie *ab una eademque hora* (ab eodem momento) h. e. *statim, illoco*, id quod longe frequentius dicitur contracte (Suppl. §. 104. Memb. 5.). Similia sunt Graeca ἀπὸ μιᾶς (sc. ἀρχῆς) Luc. 14: 18. et ἐξ αὐτῆς (ἀρχῆς) Marc. 6: 25. Act. 10: 33. etc. Vide Orat. meam de *Dictione Novi Foederis* p. 36 sq. Wexoniae 1798.

Suppl. p. 277. §. 104. Memb. I.

Additum novum numerum III° Particula *jurandi* vel *confirmandi* Lat. *per*, Suec. *wid*, exprimitur modo per praefixum *Beth*^{p)}, e. g. *per Deum juro* Barh. p. 183 lin. 10, 11. Ass. T. I. p. 238 col. 1 lin. 9 a fine. *Per Adonai juro* Ass. T. I. p. 372 col. 1 lin. 11. *Adjuro te per nomen Domini nostri* ib. p. 30 col. 1 lin. 10, 11. *per Deum non ego, sed iste illum occidit* Barh. p. 448 lin. 14. Add. 1 Cor. 15: 31. — Modo (omisso) per accusativum, e. g. *لـ non per Christum*^{q)} *non comedo nuces Judaeorum* Ass. T. I. p. 378 col. 1 lin. 7, 11. *per Dominum nostrum* Ass. T. I. p. 377 col. 1 lin. 9, antep. Knös Chrest. Syr. p. 48 lin. 4, 10, 13, ult. p. 49 lin. 3, 9. *لـ non per vitam vestram, Discipuli,* *لـ non per vitam Ephraemi,*^{r)} Ass. T. I. p. 141 col. 2 lin. 13. — Forte etiam per praefixum *Vau*,^{s)} e.g. *لـ per vitam vestram, non mentior.* Ass. T. I. p. 34. Not. col. 1 lin. 4.

p) Idem fit apud Hebreos, Gen. 22: 16. Jos. 2: 12. atque Arabes, Cor. Sur. 4: 65. Sur. 9: 42, 56, 63, 75, 96, ed. Hinck,

q) Cum praefixo idem effertur: *لـ non per Christum, non sum Naomanes.* Barh. p. 93 lin. 9.

r) Similia Hebr. Gen. 42: 15, 16, 1 Sam. 17: 55, 2 Sam. 11: 11, c. 14: 19.

s) Certe Arabum *Vau* ita usurpatur, e. g. *لـ لا يؤمنون* *لـ لا يـ* *لـ non, per*

Suppl. p. 278. not. h.

Initium hujus notae sic habebit: Videtur **بِهِ** significare *etiamsi non* in Barh. p. 569 lin. 8. sed ibi sine dubio legendum est **بِهِ**, ut recte legitur in Barh. p. 259 lin. 5. p. 357 lin. 5.

Suppl. p. 281. Memb. 2.

Fini hujus membra adde novum momentum (seu numerum) IV.º *Dolath* sibi praemittere potest praepositionem separatam, non modo ubi significationem pronominis relativi habet (Suppl. p. 232 Memb. 1 litt. B.), sed etiam ubi est nota genitivi, e. g. *Deflexit a via Mogolorum* **بِهِ** **لِلْمَوْلُودِينَ** *et contemsit* (viam) *patris nostri* Barh. p. 601 lin. 9. Vide supra in Suppl. p. 124 n. X.

Suppl. p. 283. Memb. 5. litt. B.

Post verba **لِهِ** *hinc*, subde hanc notam: Huic praemittitur novum **لِهِ**, ita ut dicatur **لِهِ لِهِ** *ab hinc*, ab hoc tempore, Barh. p. 586 lin. 13. Dicitur etiam **لِهِ لِهِ** *hinc* (de loco) Ass. T. II. p. 264 lin. 1 *ab hinc* de tempore ib. T. III. P. II. p. 120 lin. 9. Barh. p. 25 lin. 14.

Suppl. p. 283. §. 105.

Rariores usus praepositionis **لِهِ**).

I.^o Aliquando praepositio **لِهِ** periphrasin quamdam nominativi facit. Exemplis adde: **لِهِ لِهِ لِهِ لِهِ** *ex impos-*

Dominum tuum, non credent, Cor. Sur. 4: 68. لِهِ per Dominum meum, Sur. 10: 54. ed. Hinck.

t) Haec nova paragraphi 105, inscriptio locum quoque habebit in *Elencho paragrapchorum*, Suppl. p. XVI. §. 105.

sibilibus est h. e. impossibile est, Barh. p. 223 lin. 6. Forsitan
huc pertinet locus Barhebraei p. 456 lin. 6, 7., quem ego ita
interpretor: *Ad salutationem ejus^{u)} abierunt terra^{w)}* celeriter ex praefecto (h. e. Praefectus^{x)} , cu-
jus nomen erat Idikut, ejusque exercitus, et ex Almaligo Senak Tachin (h. e. et Almaligus Sen. Tach.)
ejusque equites, praeter multos alios.

II.º Rarior etiam est usus praepositionis in phrasē legit ab eo (apnd eum) h. e. studuit (litteris^{y)} ductu ejus seu illo magistro, Barh. p. 232 lin. 7. vel suo ipsius ductu ib. lin. 5. Add. Ass. T. III. P. I. p. 604 lin. 10. ^{z)}

u) h. e. ad eum salutandum (uppwakta). h. l. notat officium, salutatio, regi facta, quae etiam dicitur adoratio, Barh. p. 519 lin. 1. (coll. lin. 6) Ass. T. III. P. II. p. 126 lin. 7. (coll. lin. 10.). Graec. προσκυνεῖν, Lat. venerari C. Nep. IX, 3. adorare regem, Just. XII, 7. Assemanus Syriacum nomen plerumque vertit obsequium.

w) terrā, terrestri itinere, Barh. p. 121 lin. 12 p. 171 lin. 13.

x) Similia sunt haec Arabica: *Venit ad te* *ex scientia* Cor. Sur. 2: 114, 140 ed. Hinck. (Pro, *venit ad eos* *scientia*, Sur. 3: 17.) *Gustare faciemus eos ex poena dolorifica* Sur. 22: 26 Sur. 41: 51. (Pro, *gustare faciemus eum* *poenam gran- dem* Sur. 25: 21. Sur. 10: 71.) Item Hebr. *ex uno* h. e. unus, Deut. 15: 7, atque Arab. h. e. unus Sur. 9: 128. Sur. 35: 39. Vide Commentat. meam de Variet. gen. et num. in LL. OO. §. 21.

y) legit significat interdum *studuit* litteris (Barh. p. 493 lin. 16, 18, p. 499 lin. 13.) et construitur non modo cum , sed aliquando etiam cum *apud* aliquem, ductu alicujus, Barh. p. 184 lin. 15. Ass. T. II. p. 271. Not. col. 1 lin. 2.

z) De egi supra p. 50.

Suppl. p. 287. §. 107. n. I.

Adde: *Statuistis de vobis ipsis* ﴿أَبْعَدُوا مُهَاجِرَةً﴾
﴿لَا هُوَ أَنْتَ لَهُمْ بِهِمْ أَنْتَ أَنْتَ أَنْتَ﴾ *non dignos esse vos (non) honore illo excelso Ass. T.*
III. P. I. p. 133 col. 2 lin. 8 fine.

Suppl. p. 294.

§. nova, post §. III inserenda.

Respondendi particulae.

Interrogatione facta, Suetonica respondendi particula affirmativa *ja*, *jo*, exprimitur vel per repetitionem vocabuli, cui praecipua interrogationis vis inest^{a)}), e. g. *Audivistisne, fratres, quid huic Iudeo dixerim?* *Responderunt* *audi-
mus Ass. T. I. p. 375 col. 1 lin. 9.* vel per particulam *etiam, ita, ita est, certe, (ja, jo)^{b)} Barh. p. 231 lin. ult. Ass. T. I. p. 49 col. 1 lin. 8. Matth. 21: 16. Act. 22: 27. — Particula respondendi negativa *nej* exprimitur per *non^{c)} Barh. p. 466 lin. 7. Joh. 21: 5. vel, praemissso Dolath recitativo (Suppl. §. 114), per *Barh. p. 370 lin. 13. p. 455 lin. 14.***

a) Hebr. 1 Sam. 16: 4, 5. 2 Reg. 10: 15.

b) occurrit etiam extra interrogationem, significans certe, profecto
ja, jo, ja wisserlichen) Barh. p. 131 lin. 7. p. 515 lin. 5 a fine.

c) *U* nequaquam, minime, Sueth. *ncj*, extra interrogationem Barh. p. 448 lin. 15. Joh. 7: 12. Hebr. exempl. Gen. 19: 2.

d) **U**, Sueth, *nej* extra interrogationem, Barh., p. 337 lin. 4. p. 428
lin. 3.

D:Gc 1266.

ULB Halle
000 886 270

3/1

5b

